

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

22 Σελίδες αφιερωμένες
στο μυστήριο φαινόμενο των ΑΤΙΑ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΤΙΑ ΣΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΤΙΚΩΝ ΑΤΙΑ
ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΠΑ

ΑΤΙΑ: ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ
ΕΝΑ ΑΠΥΘΜΕΝΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

ΜΟΛΟΧ: Ο ΒΑΡΒΑΡΟΣ ΘΕΟΣ
ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΑΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΙΩΡΗΣΗΣ * ΑΛΧΗΜΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΑΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το UNLOCKING THE TRUTH σας καλωσορίζει
σε ένα νέο ταξίδι στην άλλη πλευρά

9 MOLOCH: Ο Βάρβαρος Θεός
της Παιδικής Ανθρωποθυσίας

13 Αλχημική Συνταγή
για την Δημιουργία Ανθρωπαρίου

17 Το Μυστήριο της Αιώρησης

29 Η Παράξενη Υπόθεση των
Κατασκοπευτικών UFO Πάνω από τις ΗΠΑ

33 Η Επίδραση των ΑΤΙΑ στα Οχήματα

37 ΑΤΥΑ: Άγνωστης Ταυτότητας
Υποβρύχια Αντικείμενα

Το Unlock the Truth, είναι ένα τετραμηνιαίο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα περιοδικό που διανέμετε ΔΩΡΕΑΝ από την Ερ.Ε.Ν.Ζω, και ασχολείται με την έρευνα του αγνώστου και των ανεξήγητων φαινομένων. Ολόκληρο το έργο στηρίζεται αποκλειστικά σε δωρεάν παραχώρηση υλικού (προσωπικές έρευνες, κείμενα, φωτογραφίες) ερευνητών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο της εναλλακτικής αναζήτησης. Οι παραπομπές σε ιστοσελίδες δεν αποτελούν διαφημιστικό μήνυμα, καθώς είναι blog μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, και δημοσιεύονται δωρεάν.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, λογότυπα, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, του ευρωπαϊκού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

3 Cosmos News

7 Όψεις του Φανταστικού
στον Ελληνικό Πολιτισμό

8 Μυστήρια από την Αρχαιότητα

21 Μυστικές Διαδρομές

23/45 Ο Ελληνικός Τύπος
στην Υπηρεσία του Παραφυσικού

43 Στενές Επαφές

47 Αποφθέγματα Μεγάλων Προσωπιοτήτων

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Θανάσης Βέμπος
Έρικ Σμυρναίος
Απόστολος Χειρδάρης
Γιώργος Λεκάκης
Μηνάς Τσικριτής
Αντώνης Αντωνιάδης
Δημήτρης Μακριδόπουλος
Παναγιώτα Πρέκα Παπαδήμα
Γιώργος Χαραλαμπίδης
Ειρήνη Σπανοπούλου
Στελίνα Μαργαριτίδου
Δήμητρα Παράσχου
Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου
Βαγγέλης Βενιζέλος
Jose Antonio Caravaca
Ματίνα Μαντά
Edoardo Russo
Αγγελής Μπεκιάρης
Σταύρος Χατζόπουλος
Brandy Slughorn

Email:

UtTmagazine2017@gmail.com

Περού: Ανακαλύφθηκαν 100 νέα γεωγλυφικά στις γραμμές Nazca – Οι ερευνητές απορούν

Οι πολιτισμοί που έζησαν στο Περού άφησαν το αποτύπωμά τους με γεωγλυφικά σχήματα που επιβεβαιώνουν την ύπαρξη του αρχαίου πολιτισμού Νάζκα, πριν από 2.000 χρόνια. Και ενώ οι επιστήμονες μελετούν εδώ και 80 χρόνια τα απομεινάρια των πολιτισμών για να καταλάβουν την δομή τους, μόλις πρόσφατα ερευνητές από το

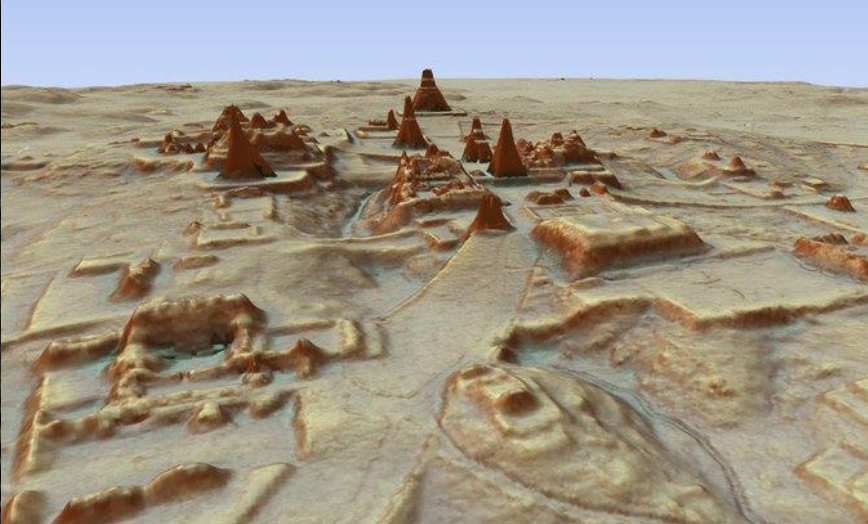
πανεπιστήμιο Yamagata της Ιαπωνίας εντόπισαν επιπλέον 168 γεωγλυφικά, στην έρημο του Περού ή αλλιώς την αρχαία πεδιάδα των Νάζκα. Μετά από δύο χρόνια ερευνών πεδίου με αεροφωτογραφίες και μη επανδρωμένα αεροσκάφη, Περουβιανοί και Ιάπωνες ερευνητές από το Πανεπιστήμιο Yamagata έκαναν μία νέα μεγάλη ανακάλυψη. Σημειώνεται πως οι ερευνητές εντόπισαν τα γεωγλυφικά σχήματα, μέσω διетуός φωτογράφισης με drone και ερευνών τεχνητής νοημοσύνης (AI), αυξάνοντας τον αριθμό των γνωστών γεωγλυφικών της Νάζκα σε 358. Οι πιο πρόσφατες προσθήκες καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα μοτίβων από τραπεζοειδή σχήματα έως απεικονίσεις πτηνών, γατών, φιδιών και ανθρωποειδών μορφών. Ο πολιτισμός Nazca κατασκεύασε αυτά τα αρχαία, εικονογραφικά σκίτσα στο έδαφος αφαιρώντας βράχους. Κρίνοντας από πήλινα αγγεία που βρέθηκαν κοντά στην τοποθεσία, οι αρχαιολόγοι χρονολόγησαν τις γραμμές μεταξύ 100 π.Χ. και 300 μ.Χ. Ενώ ιστορικοί και επιστήμονες δεν είναι ακόμη σίγουροι για τον αρχικό σκοπό των σχεδίων, έχουν προταθεί διάφορες θεωρίες – ορισμένοι υποστηρίζουν ότι εξυπηρετούσαν αστρονομικό σκοπό, ενώ άλλοι υποστηρίζουν ότι παρείχαν οπτική ευχαρίστηση στους θεούς που έβλεπαν προς τα κάτω στη Γη. Ο Jorge Olano, επικεφαλής αρχαιολόγος του ερευνητικού προγράμματος Nazca Lines, δήλωσε ότι οι νέες φιγούρες έχουν μήκος κατά μέσο όρο μεταξύ δύο και έξι μέτρων. Ο σκοπός των γραμμών Νάζκα, οι οποίες μπορούσαν να φανούν μόνο από τον αέρα, παραμένουν ένα μυστήριο.

Ανακαλύφθηκε θησαυρός των Βίκινγκς με το λιώσιμο των παγετώνων στη Νορβηγία

Καθώς ο παγετώνας στη Νορβηγία έλιωνε, δεκάδες αρχαιολόγοι έφταναν για να αναζητήσουν έναν αρχαίο θησαυρό των Βίκινγκς. Πρόκειται για τον παγετώνα Lendbreen, ο οποίος διατηρείται για περισσότερα από 500 χρόνια και βρίσκεται στην πλαγιά ενός βουνού στο Jotunheimen, 400 χιλιόμετρα από το Όσλο της Νορβηγίας. Από το 2011 ομάδες αρχαιολόγων έχουν φτάσει

στο σημείο, αφού όταν άρχισε να λιώνει άρχισε να εκθέτει δεκάδες αντικείμενα των Βίκινγκς μεταξύ των οποίων και ένα μυστηριώδες κουτί. Όταν πραγματοποιήθηκαν μελέτες άνθρακα, ανακάλυψαν ότι το κιβώτιο χρονολογείται πριν από περίπου 400 ή 500 χρόνια. Όταν το άνοιξαν, έμειναν έκπληκτοι, γιατί βρήκαν μια σειρά από αντικείμενα που υποτίθεται ότι ήταν πολύτιμα για τους Βίκινγκς. Ο θησαυρός αποτελούνταν από κεριά, τσεκούρια, μαχαίρια, ρούχα, ακόμη και πέταλα. Τα κεριά ήταν ιδιαίτερα πολύτιμα στη σκανδιναβική κουλτούρα εκείνης της εποχής, καθώς ήταν αυτό που χρησιμοποιούσαν ως καθοδηγητικό φως για να ταξιδεύουν μεταξύ των διαφορετικών αγροκτημάτων τους. Καθώς ο παγετώνας λιώνει, οι επιστήμονες βρήκαν νέα αντικείμενα όπως βέλη, υφάσματα και κόκαλα τaráνδων. Τα λάφυρα από τον θησαυρό ανέρχονται σε περισσότερα από 100 αντικείμενα, όπως πέταλα, ένα μπαστούνι, μια ξύλινη βελόνα, ένα γάντι και ένα μικρό σιδερένιο μαχαίρι. Μέχρι τώρα, τα τεχνουργήματα είχαν διατηρηθεί τέλεια χάρη στον πάγο, αλλά η κατάστασή τους είναι εύθραυστη και πρέπει να παραμείνουν σε απομονωμένα περιβάλλοντα για να μην αρχίσουν να αλλοιώνονται.

Τεράστια περιοχή και σύμπλεγμα πυραμίδων των Μάγια θαμμένη κάτω από τροπικό δάσος στη Γουατεμάλα εντόπισαν Γεωλόγοι

Γεωλόγοι στη βόρεια Γουατεμάλα έχουν ανακαλύψει μια τεράστια τοποθεσία των Μάγια που εκτείνεται περίπου 650 τετραγωνικά μίλια και χρονολογείται στη Μέση και Ύστερη Προκλασική περίοδο (περίπου μεταξύ 1000π.Χ. και 250 π.Χ.). Τα ευρήματα ήταν το αποτέλεσμα εναέριας έρευνας που πραγματοποίησαν οι ερευνητές με αεροπλάνο και χρη-

σιμοποιώντας την τεχνική lidar, στην οποία εκπέμπονται λέιζερ και το ανακλώμενο φως χρησιμοποιείται για τη δημιουργία αεροφωτογραφιών τοπίου. Η τεχνολογία είναι ιδιαίτερα χρήσιμη σε περιοχές όπως τα τροπικά δάση της λεκάνης Mirador-Calakmul Karst της Γουατεμάλας, όπου τα λέιζερ μπορούν να διεισδύσουν στον παχύ «θόλο» των δέντρων. Χρησιμοποιώντας δεδομένα από τις σαρώσεις, η ομάδα εντόπισε περισσότερους από 1.000 οικισμούς διάσπαρτους στην περιοχή, οι οποίοι συνδέονταν μεταξύ τους με 160 χιλιόμετρα δρόμων που πιθανότατα διέσχιζαν οι Μάγια με τα πόδια. Εντόπισαν επίσης τα ερείπια αρκετών μεγάλων πυραμίδων, μαζί με κανάλια και δεξαμενές που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή νερού, σύμφωνα με τη μελέτη, η οποία δημοσιεύθηκε στις 5 Δεκεμβρίου στο περιοδικό Ancient Mesoamerica.

Οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν τέσσερις τάφους των φαραώ και μια μούμια 4.000 ετών στη Σακάρα

Στη νεκρόπολη της Σακάρα, που είναι γνωστή για τη διάσημη πυραμίδα με βαθμίδες του φαραώ Ζοζέρ, οι αρχαιολόγοι έφεραν στο φως αυτούς τους σφραγισμένους τάφους της 5ης και της 6ης δυναστείας, από το 2.500 έως το 2.100 προ Χριστού. Οι βαθιές αυτές κοιλότητες, διακοσμημένες με χρωματιστές σκηνές από την καθημερινότητα, ήταν η τελευταία κατοικία του Χνουμτζέντεφ, του μεγάλου ιερέα του φαραώ Ούνας η διακοσμημένη πυραμίδα του οποίου βρίσκεται σε κοντινή απόσταση, του Μέρι, του φύλακα των μυστικών του βασιλιά, του Μέσι, μεγάλου ιερέα του φαραώ Πεπί Α' και του Φετέκ, αντιγραφέα και δικαστή, δήλωσε στους δημοσιογράφους ο γνωστός Αιγύπτιος αρχαιολόγος Ζάχι Χάουας. Στη διάρκεια των ανασκαφών, 15 μέτρα κάτω από τη γη, οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν μια σαρκοφάγο από ασβεστόλιθο «στην ακριβή κατάσταση που οι αρχαίοι Αιγύπτιοι την είχαν αφήσει πριν από 4.300 χρόνια», δήλωσε ο Χάουας. Ανοίγοντάς την, ανακάλυψαν μια μούμια καλυμμένη με χρυσό, «μία από τις πιο παλιές και καλύτερα διατηρημένες της Αιγύπτου με εξαίρεση τις βασιλικές μούμιες», διευκρίνισε ο αρχαιολόγος που φορούσε όπως συνηθίζει το διάσημο καπέλο του Ιντιάνα Τζόουνς. Η νεκρόπολη της Σακάρα, λίγο παραπάνω από 15 χιλιόμετρα νότια των διάσημων πυραμίδων της Γκίζας, ανήκει στα μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς της Unesco καθώς η πυραμίδα του Ζοζέρ, που κατασκευάστηκε περίπου το 2.700 π.Χ. από τον αρχιτέκτονα Ιμχοτέπ, θεωρείται ως ένα από τα πιο αρχαία μνημεία στην επιφάνεια της γης. Η Αίγυπτος έχει προβεί τους τελευταίους μήνες σε πολλές μεγάλες ανακοινώσεις κυρίως στη Σακάρα αλλά και στο Λούξορ.

Το αρχαίο άγαλμα του Ηρακλή αναδύεται από τις επισκευές υπονόμων της Ρώμης: Βρέθηκε κοντά στην Αππία Οδό

Ένα αρχαίο ρωμαϊκό άγαλμα που απεικονίζει τον μυθολογικό ήρωα Ηρακλή ανακαλύφθηκε κατά τη διάρκεια επισκευών στο αποχετευτικό σύστημα κάτω από ένα πάρκο στη Ρώμη. Το άγαλμα, το οποίο προφανώς χρονολογείται από τη ρωμαϊκή αυτοκρατορική περίοδο (27 π.Χ. έως 476 μ.Χ.), αναδύθηκε από το έδαφος γύρω στο 2ο μίλι κατά μήκος της αρχαίας Αππίας Οδού, του φημισμένου ιστορικού δρόμου. Το Appia Antica Park ανακοίνωσε στο Facebook ότι η περιοχή «μας επιφύλασσε μια μεγάλη έκπληξη: ένα μαρμάρινο άγαλμα σε φυσικό μέγεθος το οποίο, λόγω της πα-

ρουσίας της λεοντής που καλύπτει το κεφάλι του, μπορούμε σίγουρα να αναγνωρίσουμε ως μια φιγούρα που αντιπροσωπεύει τον Ηρακλή». Η ανακάλυψη έγινε κατά τη διάρκεια εργασιών επισκευής σε ορισμένους σωλήνες αποχέτευσης που είχαν καταρρεύσει, προκαλώντας χάσματα και κατολισθήσεις. Οι ανασκαφές έφτασαν σε βάθος 20 μέτρων και, όπως συμβαίνει συχνά στη Ρώμη, έγιναν με την παρουσία αρχαιολόγων. Τον Νοέμβριο του περασμένου έτους, ένα «εξαιρετικό» πλήθος από χάλκινα αγάλματα, που διατηρούνται για χιλιάδες χρόνια, ανακαλύφθηκε σε ένα δίκτυο λουτρών που χτίστηκαν από τους Ετρούσκους στην Τοσκάνη. Τα 24 μερικώς βυθισμένα αγάλματα, τα οποία χρονολογούνται πριν από 2.300 χρόνια και έχουν χαιρετιστεί ως το πιο σημαντικό εύρημα του είδους τους τα τελευταία 50 χρόνια, περιλαμβάνουν μια κοιμισμένη έφηβη που βρίσκεται δίπλα στην Υγεία, τη θεά της υγείας, η οποία έχει ένα φίδι τυλιγμένο γύρω από το χέρι της.

Σπάνιος μετεωρίτης σχεδόν 8 κιλών ανακαλύφθηκε στην Ανταρκτική

Ένας σπάνιος μετεωρίτης βάρους σχεδόν οκτώ κιλών ανακαλύφθηκε στις παγωμένες πεδιάδες της Ανταρκτικής, ανάμεσα σε πέντε νέους που βρέθηκαν από διεθνή ομάδα ερευνητών. Ο σπάνιος μετεωρίτης είναι περίπου στο μέγεθος ενός πεπονιού, αλλά ζυγίζει 7,7 κιλά. Αυτός ο μετεωρίτης είναι ένας από τους μόλις 100 περίπου αυτού του μεγέθους ή μεγαλύτερου που ανακαλύφθηκαν στην Ανταρκτική, κορυφαία τοποθεσία για κυνήγι μετεωριτών όπου έχουν εντοπιστεί περισσότεροι από 45.000 διαστημικοί βράχοι. Τώρα, ο μετεωρίτης κατευθύνεται στο Βασιλικό Ινστιτούτο Φυσικών Επιστημών του Βελγίου στις Βρυξέλλες, όπου θα μελετηθεί. Η Μαρία Βαλντές, με εξειδίκευση στην κοσμοχημεία αναφέρει: «Αυτό σε γενικές γραμμές σημαίνει ότι χρησιμοποιούμε μετεωρίτες για να μελετήσουμε την προέλευση και την εξέλιξη του ηλιακού συστήματος μέσω χημικών μεθόδων». Με τις αναλύσεις που γίνονται μπορώ να σκεφτώ την προέλευση αυτού του βράχου, πώς εξελίχθηκε με την πάροδο του χρόνου, από τι είδους σώμα προήλθε και πού στο ηλιακό σύστημα σχηματίστηκε. Με βάση τη δορυφορική μελέτη, υπάρχουν τουλάχιστον 300.000 μετεωρίτες στην Ανταρκτική. Και όσο μεγαλύτερος είναι ο (αριθμός) δειγμάτων που έχουμε, τόσο καλύτερα μπορούμε να κατανοήσουμε το ηλιακό μας σύστημα». Η Ανταρκτική είναι ένα από τα καλύτερα μέρη στον κόσμο για να κυνηγήσετε μετεωρίτες. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο ότι η Ανταρκτική είναι έρημος και το ξηρό της κλίμα εμποδίζει την αποσύνθεση των μετεωριτών. Το τοπίο είναι ιδανικό για κυνήγι μετεωριτών γιατί οι μαύρες διαστημικές πέτρες ξεχωρίζουν ξεκάθαρα στα χιονισμένα χωράφια. Επικεφαλής της ομάδας ήταν η Βινσιάν Ντεμπουάλ, καθηγήτρια στο Université Libre de Bruxelles στις Βρυξέλλες.

Μετά από 155 χρόνια αποκρυπτογραφήθηκε η Mesha Stele με γραπτά αρχεία του βιβλικού Δαβίδ: Βρίσκεται στο Λούβρο

Μια πέτρινη στήλη ανακαλύφθηκε σε θραύσματα το 1868 περίπου 15 μίλια ανατολικά της Νεκράς Θάλασσας και, επί του παρόντος, βρίσκεται στο μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι. Η Mesha Stele, που ονομάζεται επίσης Moabite Stone, είναι μια πέτρινη πλάκα από βασάλτη που παρείχε σε ιστορικούς και γλωσσολόγους τη μεγαλύτερη πηγή της Μωαβικής γλώσσας μέχρι σήμερα. Οι ερευνητές μόλις τώρα μπόρεσαν να επαληθεύσουν με σημαντικό βαθμό βεβαιότητας ότι η στήλη περιέχει σαφείς αναφορές στον βασιλιά Δαβίδ. Η στήλη είχε υποστεί ζημιά το 1869, αλλά ένα αποτύπωμα της επιγραφής καταγράφηκε πριν από τη ζημιά. Η πλάκα είναι χαραγμένη με μια μακροσκελή αφήγηση του βασιλιά Mesha του Μωάβ που πηγαίνει σε πόλεμο με το Ισραήλ. Τα γεγονότα που περιγράφονται αντιστοιχούν, αν και με ασάφεια, με παρόμοια αφήγηση στο κεφάλαιο 3 του Β' Βασιλέων.

Ο Οίκος του Δαβίδ

Το κείμενο περιέχει νύξεις στον ισραηλίτη θεό καθώς και στον «Οίκο του Δαβίδ» και στον «Βωμό του Δαβίδ». Ωστόσο, μέχρι σήμερα, οι μελετητές δεν μπορούσαν να είναι απολύτως βέβαιοι ότι αυτές οι αναφορές στον βασιλιά Δαβίδ αποκρυπτογραφούνταν σωστά. Η Μωαβική φράση «Ο Οίκος του Δαβίδ» αποτελείται από πέντε γράμματα: bt dwd . Το “bt” είναι παρόμοιο με τη σημερινή εβραϊκή λέξη για το σπίτι – bayit – που είναι beit στην κατασκευαστική του μορφή. Και το “dwd” μπορεί να θεωρηθεί σαν το daled van του σύγχρονου εβραϊκού (το γράμμα, στην περίπτωση αυτή, είναι στην πραγματικότητα waw) daled που γράφει το όνομα “David”. Μέχρι τώρα, μόνο το πρώτο και το τέταρτο γράμμα της σειράς, bet και waw ήταν εντελώς ξεκάθαρα. Σε ένα άρθρο στα τέλη του 2022 με τίτλο “Mesha’s Stele and the House of David” στο χειμερινό τεύχος του Biblical Archaeology Review, οι ερευνητές André Lemaire και Jean-Philippe Delorme επανεξέτασαν τα στοιχεία.

Γράφουν: «Το 2015, μια ομάδα από το West Semitic Research Project του Πανεπιστημίου της Νότιας Καλιφόρνια τράβηξε νέες ψηφιακές φωτογραφίες της αποκατεστημένης στήλης. Η ομάδα χρησιμοποίησε μια μέθοδο που ονομάζεται Reflectance Transformation Imaging (RTI), στην οποία πολλές ψηφιακές εικόνες λαμβάνονται από ένα τεχνούργημα από διαφορετικές γωνίες και στη συνέχεια συνδυάζονται για να δημιουργήσουν μια ακριβή, τρισδιάστατη ψηφιακή απόδοση του κομματιού. Αυτή η μέθοδος είναι ιδιαίτερα πολύτιμη επειδή η ψηφιακή απόδοση επιτρέπει στους ερευνητές να ελέγχουν τον φωτισμό ενός εγγεγραμμένου αντικειμένου, έτσι ώστε να γίνονται ορατές κρυφές, αχνά ή φθαρμένες τομές. Πιο πρόσφατα, το 2018, το Λούβρο τράβηξε αυτές τις νέες φωτογραφίες υψηλής ανάλυσης και πρόβαλλε φως πάνω τους που έρχεται κατευθείαν μέσω του χαρτιού 150 ετών. Έτσι, οι ερευνητές μπόρεσαν να συγκεντρώσουν μια πολύ σαφέστερη εικόνα των αρχαίων αρχείων. Αυτό, εξηγούν οι Lemaire και Delorme, είναι το πώς μπόρεσαν να δουν στοιχεία για τα άλλα τρία γράμματα, taw (όπως το σύγχρονο εβραϊκό tav), dalet και dalet.

Πόσο μοιάζουν τα Μωαβίτικα και τα Αρχαία Εβραϊκά;

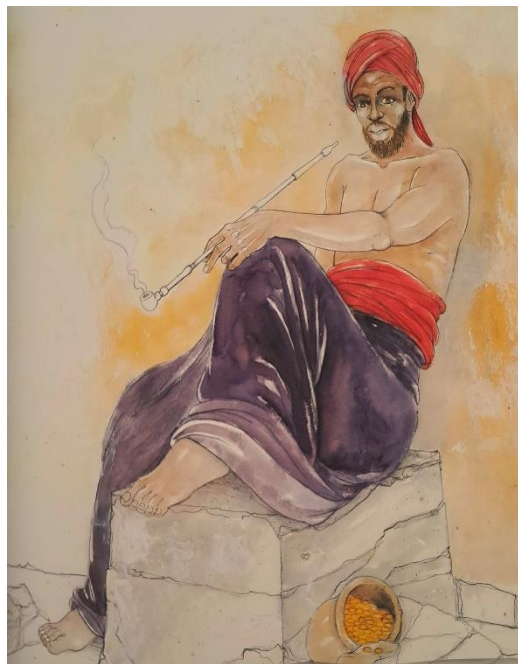
Η Encyclopedia Britannica χαρακτήρισε τη σχέση μεταξύ Μωαβίτη και Εβραίων της εποχής της ως διαφορετική «μόνο διαλεκτικά». Σύμφωνα με το βιβλίο των Dearman και Jackson του 1989 Studies in the Mesha Inscription and Moab : «Είναι πιθανό ότι η Μωαβική και η Εβραϊκή ήταν, ως επί το πλείστον, αμοιβαία κατανοητά».

ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Αράπηδες

Ο Αράπης είναι ένας υπερφυσικός σε μέγεθος ανθρωπόμορφος δαίμονας με σκούρο χρώμα δέρματος. Το όνομα του προέρχεται από τη λέξη «άραβας». Τα στοιχεία που οδήγησαν στη δαιμονοποίηση των Αράβων είναι το σκούρο χρώμα του δέρματος τους, το οποίο ο λαός εξέλαβε ως διαβολικό, αλλά, κατά κύριο λόγο, η αγριότητα των Σαρακηνών που υπηρετούσαν ως δήμειοι και βασανιστές των Τούρκων επί Τουρκοκρατίας. Στα Επτάνησα ο Αράπης ονομάζεται Μώρος, από το ιταλικό *more*, που σημαίνει «κάτοικος της Μαυριτανίας», «μαύρος». Στις παραδόσεις εμφανίζεται ως επί το πλείστον κοντά σε πηγές ή πηγάδια να καπνίζει τη μακριά του πίπα και να φυλάει κρυμμένους θησαυρούς. Παρόμοιες μορφές ως φύλακες θησαυρών έχουν και οι Αλβανοί στις παραδόσεις τους, αλλά κι όλοι οι λαοί της Κεντρικής Ευρώπης απ' όπου πέρασαν οι Σαρακηνοί ως δήμειοι των Οθωμανών Τούρκων. Στις ελληνικές παραδόσεις, ως φύλακας θησαυρών αναφέρεται συνήθως η σκιά του πρώτου κατόχου του θησαυρού, αλλά και οι σκιές ανθρώπων ή ζώων που σκότωσαν αυτοί που έκρυψαν το θησαυρό με σκοπό να τον στοιχειώσουν. Τα Στοιχεία αυτά επιφαίνονται συνήθως με μορφές ανθρώπων, ζώων ή δρακόντων. Ένα από αυτά – πολύ διαδεδομένο στα μέρη απ' όπου πέρασαν οι Σαρακηνοί – είναι και ο Αράπης.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΤΟΟΥΝΧΕΝΤΖ: Ο ΓΡΙΦΟΣ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Ο Λόφος του Μυστηρίου, ή το Αμερικάνικο Στόουνχεντζ, όπως είναι ευρέως γνωστός, βρίσκεται στο βόρειο Σάλεμ του Νιου Χαμσάιρ, περίπου εξήντα πέντε χιλιόμετρα βόρεια της Βοστώνης. Πρόκειται για ένα αινιγματικό μεγαλιθικό σύμπλεγμα, που καταλαμβάνει έκταση εκατόν είκοσι στρεμμάτων, ένα άναρχο συνονθύλευμα όρθιων λίθων, πέτρινων τειχών και υπογείων θαλάμων. Ο Λόφος του Μυστηρίου δεν αποτελεί μεμονωμένο φαινόμενο, αλλά εντάσσεται σ' ένα ευρύτατο σύνολο περιοχών της Βο-

ρείου Αμερικής που χαρακτηρίζονται από την παρουσία ασυνήθιστων πέτρινων διατάξεων, αρκετές από τις οποίες εδράζονται στη Νέα Αγγλία. Στη Μασαχουσέτη, λόγου χάρη, συναντούμε το Θάλαμο Άιπτον, λιθόχτιστες σήραγγες στο Γκόσεν και έναν κυψελοειδή λίθινο θάλαμο στο Πίτεροχαμ. Υπάρχουν, επίσης, πέτρινοι θάλαμοι και λίθινα τείχη στο Γκρότον του Κονέκτικατ και μια ευρύχωρη λίθινη αίθουσα στο νότιο Γούντσοκ, στην περιοχή του Βερμόντ. Η ακριβής λειτουργία ορισμένων από αυτά τα ιδιότυπα οικοδομήματα παραμένει βεβαίως αδιευκρίνιστη, πολλοί, ωστόσο, εικάζουν πως δημιουργήθηκαν από Ευρωπαίους αποικιστές της προϊστορικής εποχής για την εξυπηρέτηση τελετουργικών σκοπών ή ως παραστάσεις αστρολογικών φαινομένων. Ένα από τα πλέον αινιγματικά στοιχεία του Λόφου του Μυστηρίου είναι μια θεόρατη λίθινη πλάκα, μήκους τριών μέτρων, πλάτους δύο μέτρων και βάρους τεσσερισημίσι τόνων, που στηρίζεται σε τέσσερα πέτρινα σκέλη, θυμίζοντας πελώριο τραπέζι. Στις παρυφές του κατασκευάσματος αναπτύσσεται βαθύ αυλάκι που οδηγεί σε υδροροή. Τούτο οδήγησε κάποιους ειδήμονες στο συμπέρασμα ότι η ιδιότυπη τράπεζα εξυπηρετούσε θυσιαστικούς σκοπούς. Άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι οι πολυάριθμοι εγχάρακτοι λίθοι που εντοπίστηκαν με την πάροδο των χρόνων. Ο εκλιπών δόκτωρ Μπάρι Φελ, ο οποίος διετέλεσε καθηγητής βιολογίας στο πανεπιστήμιο Χάρβαρντ, μελέτησε σχολαστικά τις επιγραφές όχι μόνο στον συγκεκριμένο χώρο, αλλά και σε άλλους αρχαιολογικούς τόπους

της Βορείου Αμερικής. Όπως ισχυρίστηκε στο βιβλίο που εξέδωσε το 1976 με τίτλο *America B.C.*, οι γραφές προήλθαν από ποικίλους πολιτισμούς της αρχαιότητας: των Φοινίκων, των Όγκαμ (αρχαίων Ιρλανδών) και των Ιβήρων. Οι εγχαράξεις, οι αστρικές απεικονίσεις και η αρχιτεκτονική τεχνοτροπία οδήγησαν ορισμένους στο συμπέρασμα ότι ο Λόφος του Μυστηρίου λειτουργούσε ως προϊστορικό κέντρο τελετουργικών πράξεων και υπήρξε δημιούργημα Ευρωπαίων μεταναστών.

ΜΟΛΟΧ:

Ο ΒΑΡΒΑΡΟΣ ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΑΣ

Γράφει ο *Brandy Slughorn*

Ένα από τα βάρβαρα ήθη και έθιμα που στις μέρες μας (ευτυχώς) σπανίζουν αν όχι δεν υπάρχουν, είναι οι θυσίες ανθρώπων και ζώων (κυρίως) προς ένδειξη λατρείας και ευχαριστίας σε κάποια θεότητα. Στο συγκεκριμένο άρθρο θα μάθουμε για έναν βάρβαρο θεό της αρχαιότητας ενός αρχαίου πολιτισμού που απέχει πολύ από τον ελληνικό τόσο γεωγραφικά όσο και κάθε μορφής ιστορικά. Θα μπορούσε να ήταν δημιουργία του Clive Barker και του Graham Masterton αν ένωναν τις πένες τους αλλά όχι, είναι δημιούργημα καθημερινών ανθρώπων χιλιάδες χρόνια πριν γεννηθούμε.

Ο Moloch (Μόλοχ) γνωστός και ως Molech ή Molek, ήταν μια θεότητα των Χαναανίων που σχετίζεται με την θυσία ανθρώπων παιδικής ηλικίας. Όπως απεικονίζεται στην εικόνα μοιάζει με έναν μεγάλο ταυρόμορφο πλάσμα με φούρνους στο σώμα για να καίει το κάθε παιδί. Το όνομα προέρχεται από τον συνδυασμό των εβραϊκών λέξεων melech (γλη) που σημαίνει "βασιλιάς", και boshet (תשב) που σημαίνει "ντροπή".

Στην Εβραϊκή Βίβλο ο Moloch παρουσιάζεται ως μια ξένη θεότητα η οποία πήρε παράνομα μια θέση στη λατρεία του Ισραήλ ως αποτέλεσμα των συγκρητιστικών πολιτικών ορισμένων αποστατών βασιλιάδων. Οι νόμοι που δόθηκαν από τον χριστιανικό και τριαδικό θεό στον Μωυσή, απαγόρευαν ρητά στους Εβραίους να κάνουν ότι γινόταν στη Χαναάν και στην Αίγυπτο. Όπως μας λέει το Λευιτικό 18:21, "Δεν θα δώσεις κανένα από τα παιδιά σου για φωτιά στον Moloch γιατί δεν πρέπει να βεβηλώσεις το όνομα του θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος". Ωστόσο, βασιλιάδες όπως ο Άχαζ (Β' Βασιλέων 16:3) και ο Μανασσής (Β' Βασιλέων 21:6), έχοντας επηρεαστεί από τους Ασσύριους, αναφέρεται ότι λάτρευαν τον Moloch στη λοφώδη τοποθεσία Τοφέθ, έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ. Η τοποθεσία αυτή άρχισε

να ακμάζει υπό τη βασιλεία του Αμών (γιο του Μανασσή) και καταστράφηκε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Ιωσία, του μεταρρυθμιστή. Όπως είναι γνωστό στο απόσπασμα Β' Βασιλέων 23:10, «Και μόλυνα τον

Τοφέθ, που είναι στην κοιλάδα των γιων του Εννόμ, για να μην κάψει κανείς τον γιο του ή την κόρη του ως προσφορά στον Moloch». Στο Πεντάτευχο -5 πρώτα βιβλία της Αγίας Γραφής που πολλοί πιστεύουν ότι έχουν γραφτεί κυρίως από τον Μωυσή- οι νόμοι του Κώδικα της Αγιότητας λένε «Οποιοσδήποτε Ισραηλίτης ή οποιοσδήποτε ξένος που κατοικεί στο Ισραήλ που θυσιάζει οποιοδήποτε από τα παιδιά του στον Moloch πρέπει να θανατωθεί. Τα μέλη της κοινότητας θα τον λιθοβολήσουν." (Λευ. 18:21, 20:2-4) και ο νόμος στο Δευτερονόμιο -πέμπτο και τελευταίο βιβλίο της Πεντατεύχου και ταυτόχρονα το πέμπτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης που θεωρείται ότι ολοκληρώθηκε η συγγραφή του το 1473 π.Χ.- λέει "ας μην βρεθεί ανάμεσά σας κανένας που να θυσιάζει τον γιο ή την κόρη του στη φωτιά, να κάνει μαντεία ή μάγια, να ερμηνεύει οιωμούς, να ασχολείται με τη μαγεία" (18:10). Αν και ο Moloch δεν κατονομάζεται στο απόσπασμα του Δευτερονόμου, είναι πιθανό ότι η λατρεία του ήταν το αντικείμενο της απαγόρευσης.

Είναι αλήθεια ότι τα ονόματα Moloch (Α' Βασιλέων 11:7) και Milcom εμφανίζονται στη Βίβλο σε σχέση με έναν Αμμωνίτη θεό, και ότι θεότητες με το όνομα Malik/Muluk μαρτυρούνται από τον 18ο αιώνα π.Χ. προς τα εμπρός. Όμως, οι νόμοι και οι προειδοποιήσεις της κατά τη λατρεία του Moloch δύσκολα θα μπορούσαν να αναφέρονται σε αυτές τις συγκεκριμένες θεότητες.

Moloch και σημερινή κοινωνία

Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Moloch αναβιώνει μέχρι και σήμερα ως σύμβολο ή θεότητα της σημερινής μας κοινωνίας. Συγκεκριμένα και ως σύμβολο για να δείξει κάτι που απαιτεί τεράστιες θυσίες και υποτέλεια.

- Ο Καρλ Μαρξ αναφερόταν στο χρήμα ως Moloch στα βιβλία του Κεφάλαιο και Grundrisse.

- Οι υποστηρικτές κατά των αμβλώσεων B. G. Jefferis και J. L. Nichols χρησιμοποίησαν τη θυσία παιδιών στον Moloch ως μεταφορά για την αμβλωση σε μια δημοσίευση του 1894.

- Στο A Free Man's Worship (1903) του Bertrand Russell, ο Moloch χρησιμοποιείται για να περιγράψει μια ιδιαίτερα άγρια φυλή θρησκείας:

Ο άγριος, όπως και εμείς, νιώθει την καταπίεση της ανικανότητάς του μπροστά στις δυνάμεις της Φύσης, αλλά έχοντας μέσα του τίποτα που δεν σέβεται περισσότερο από τη Δύναμη, είναι πρόθυμος να προσκυνήσει τους θεούς του, χωρίς να αναρωτηθεί αν είναι άξιοι της λατρείας του. Αξιολύπητη και πολύ τρομερή είναι η μακρά ιστορία της σκληρότητας και των βασανιστηρίων, της εξευτελισμού και των ανθρώπινων θυσιών, που υφίστανται με την ελπίδα να κατευνάσουν τους ζηλόφθονους θεούς: σίγουρα, ο τρέμοντας πιστός σκέφτεται, όταν ό,τι πιο πολύτιμο έχει δοθεί δωρεάν, τον πόθο τους για αίμα πρέπει να κατευναστεί και δεν θα απαιτηθούν περισσότερα. Η θρησκεία του Moloch –όπως μπορεί να ονομάζονται γενικά τέτοια δόγματα– είναι στην ουσία η λυσσασμένη υποταγή του δούλου, που δεν τολμά, ούτε μέσα στην καρδιά του, να επιτρέψει τη σκέψη ότι ο κύριός του δεν αξίζει κανέναν θαυμασμό. Δεδομένου ότι η ανεξαρτησία των ιδανικών δεν έχει ακόμη αναγνωριστεί, η εξουσία μπορεί να λατρεύεται ελεύθερα και να λαμβάνει απεριόριστο σεβασμό, παρά τον αυθαίρετο πόνο της.

- Κατά τη διάρκεια της αύξησης της ιδιοκτησίας οχημάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες, η ανησυχία για τους θανάτους από αυτοκίνητα ώθησε τουλάχιστον έναν σκιτσογράφο σύνταξης να χαρακτηρίσει το αυτοκίνητο «ο Σύγχρονος Moloch», θεωρώντας το αυτοκίνητο ως μηχανή του θανάτου.

- Στα γράμματα του Κοσμικού Κύκλου του Μονάχου το όνομα Moloch χρησιμοποιήθηκε για να συμβολίσει έναν Εβραίο Θεό, εχθρικό προς τη ζωή.

- Στο The Gathering Storm (1948), τον πρώτο τόμο της ιστορίας του Ουίνστον Τσόρτσιλ για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Τσόρτσιλ περιγράφει τον θρίαμβο του Αδόλφου Χίτλερ τη στιγμή που επιτέλους πέτυχε την απόλυτη εξουσία το 1933:

Είχε καλέσει από τα βάθη της ήττας τις σκοτεινές και άγριες μανίες που κρύβονταν στην πιο πολυάριθμη, πιο εύχρηστη, αδίστακτη, αντιφατική και κακοπροαίρετη φυλή στην Ευρώπη. Είχε επινοήσει το φοβερό είδωλο ενός Moloch που καταβροχθίζει τα πάντα, του οποίου ήταν ο ιερέας και η ενσάρκωση.

- Το άρθρο του Garry Wills "Our Moloch" (2012) στο The New York Review of Books χρησιμοποίησε το Moloch ως μεταφορά για τα όπλα, στα οποία "θυσιάζουμε παιδιά".

Moloch και κινηματογράφος

- Στο ιταλικό έπος Cabiria του 1914, οι Ρωμαίοι ήρωες Croessa, Fulvius και Maciste μπαίνουν κρυφά στο ναό του Moloch και σώζουν με τόλμη την τιτλούχο Cabiria από τη θυσία. Η απόδρασή τους γίνεται απέναντι από το γιγάντιο άγαλμα του Moloch.
- Στη βωβή ταινία του Fritz Lang, το 1927, Metropolis, τα βιομηχανικά μηχανήματα του εργοστασίου οραματίζονται ως ναός θυσίας στον Moloch.
- Η ιταλική ταινία του 1963, "Ηρακλής εναντίον Moloch" φέρνει τον μυθολογικό ήρωα απέναντι στους κακούς λάτρες του Moloch.

Moloch και θεωρίες συνωμοσίας

Από ορισμένους συνωμοσιολόγους πιστεύεται ότι ο Moloch είναι η θεότητα που πιστεύουν πολλά από τα σημερινά υψηλόβαθμα μέλη της κοινωνίας. Πιστεύουν επίσης πως οι πιστοί του συγκεντρώνονται στο Bohemian Grove για να τον δοξάσουν και να κάνουν θυσίες σε αυτόν.

<https://www.youtube.com/watch?v=rF11t0MpLYM>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Moloch>

<https://www.britannica.com/topic/Moloch-ancient-god>

<https://www.gotquestions.org/Greek/Greek-pentateuch.html>

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%BF%CE%BD%CF%8C%CE%BC%CE%B9%CE%BF>

<https://biblia.com/bible/esv/deuteronomy/18/10>

<https://www.biblegateway.com/passage/?search=Leviticus%202%3A2&version=NIV>

<https://biblia.com/bible/esv/leviticus/18/21>

<https://www.biblegateway.com/passage/?search=2%20Kings%2023%3A10&version=NIV>

<https://www.jewishvirtuallibrary.org/the-cult-of-moloch>

<https://brewminate.com/le-haavir-ba-esh-the-cult-of-moloch-in-ancient-judaism/>

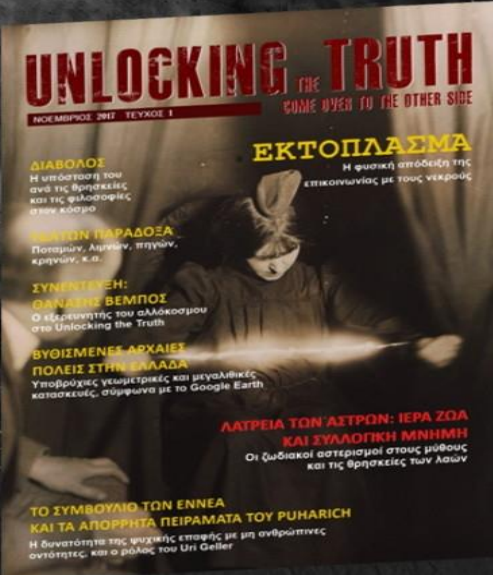
<https://en.wikipedia.org/wiki/Moloch>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%B5%CF%84%CE%AC%CF%86%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%B7_%CF%84%CF%89%CE%BD_%CE%95%CE%B2%CE%B4%CE%BF%CE%BC%CE%AE%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CF%84%CE%B1

<https://carm.org/miscellaneous-topics/moloch-the-ancient-pagan-god-of-child-sacrifice/>

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

UNLOCKING THE TRUTH
NOΕΜΒΡΙΟΣ 2017 ΤΕΥΧΟΣ 1

ΕΚΤΟΠΛΑΣΜΑ
Η φυσική απόδειξη της επικοινωνίας με τους νεκρούς

ΔΙΑΒΟΛΟΣ
Η υπόσταση του από τις βρομέλες και τις φιλοσοφίες στην κούρσα

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΑ
Ποταμών, λιμνών, πηγών, κρητών, κ.α.

ΣΥΝΗΡΤΗΣΗ:
Ο ΕΛΛΗΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΛΛΟΚΟΣΜΟΥ στο Unlocking the Truth

ΒΥΘΙΣΜΕΝΕΣ ΑΡΧΑΙΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Υποβρύχιες γεωμετρικές και μεγαλιθικές κατασκευές, σύμφωνα με το Google Earth

ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ: ΙΕΡΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΜΝΗΜΗ
Οι ζωδιακοί αστερισμοί στους μύθους και τις θρησκείες των λαών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ RUHARICH
Η δυνατότητα της ψυχικής επαφής με μη ανθρώπινες οντότητες, και ο ρόλος του Uri Geller

Μια νέα παρουσία στον ηλεκτρονικό χώρο με έμφαση σε μελέτες και επιτόπιες έρευνες

Ένα ηλεκτρονικό περιοδικό για το:

Μυστήριο

Παραφυσικά Φαινόμενα

Πνευματισμό

Θεωρίες Συνωμοσίας

Λοξασίες

Υπερβατικό

Κυκλοφορεί δωρεάν στο διαδίκτυο

<https://issuu.com/erenzw>

Facts για τη Θεά Κάλι

Του Brandy Slughorn

Η Κάλι ή Κάλι Μα (Σανσκριτικά Kālī काली) (η μαύρη μητέρα) όπως αποκαλείται συχνά είναι θεά της ινδουιστικής μυθολογίας μία από τις ενσαρκώσεις της Ντουργκά, της συζύγου του Σίβα.

- Έχει 3 μάτια τα οποία συμβολίζουν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον

- Το όνομα της σημαίνει χρόνος στα Σανσκριτικά

- Η γλώσσα της είναι προτεταμένη έξω, υπενθυμίζοντας ότι πίνει το αίμα των εχθρών της οδηγώντας τους στο θάνατο!

- Προσφέρει ζωή και αναγέννηση στους ενάρκτους και σε όσους θέλουν να απαλλαγθούν από την άγνοια

- Τα μαλλιά της είναι μαύρα, ελεύθερα λυμένα και πολύ πλούσια. Η βεδική διδασκαλία αναφέρει, ότι όπως όλα τα χρώματα χάνονται μέσα στο μαύρο, έτσι και τα πάντα χάνονται μέσα στην Κάλι

- Το γυμνό της σώμα συμβολίζει την απελευθέρωση της από κάθε είδους ψευδαίσθηση και παραπέτασμα

- Στο λαιμό της κρέμεται κολιέ από ανθρώπινα κεφάλια και χέρια. Τα κεφάλια είναι 50, συμβολίζοντας τα 50 γράμματα του σανσκριτικού αλφαβήτου. Τα κομμένα χέρια συμβολίζουν την απελευθέρωση από τον κύκλο του Κάρμα που θα φέρει την απόλυτη επίγνωση.

- Το ένα της πόδι ακουμπάει πάνω στο στήθος του Σίβα ο οποίος είναι ήρεμα ξαπλωμένος

(ακόμα και χαρούμενος μερικές φορές). Αυτό συμβολίζει την άμεση μεταξύ τους σχέση. Δηλαδή ότι μονάχα αυτός μπορεί να χαλιναγωγήσει τη μανία και τη δύναμη της, αλλά και ότι χωρίς την Κάλι ο Σίβα είναι ανίσχυρος.

- Στις αρχές του 20ου αιώνα, μαζί με το φεμινιστικό κίνημα και τη γέννηση της Wicca, η Κάλι έγινε μία από τις πλέον αγαπημένες θεές των γυναικών. Το Wicca την αγκάλιασε ως θεά σύμβολο θηλυκής δύναμης.

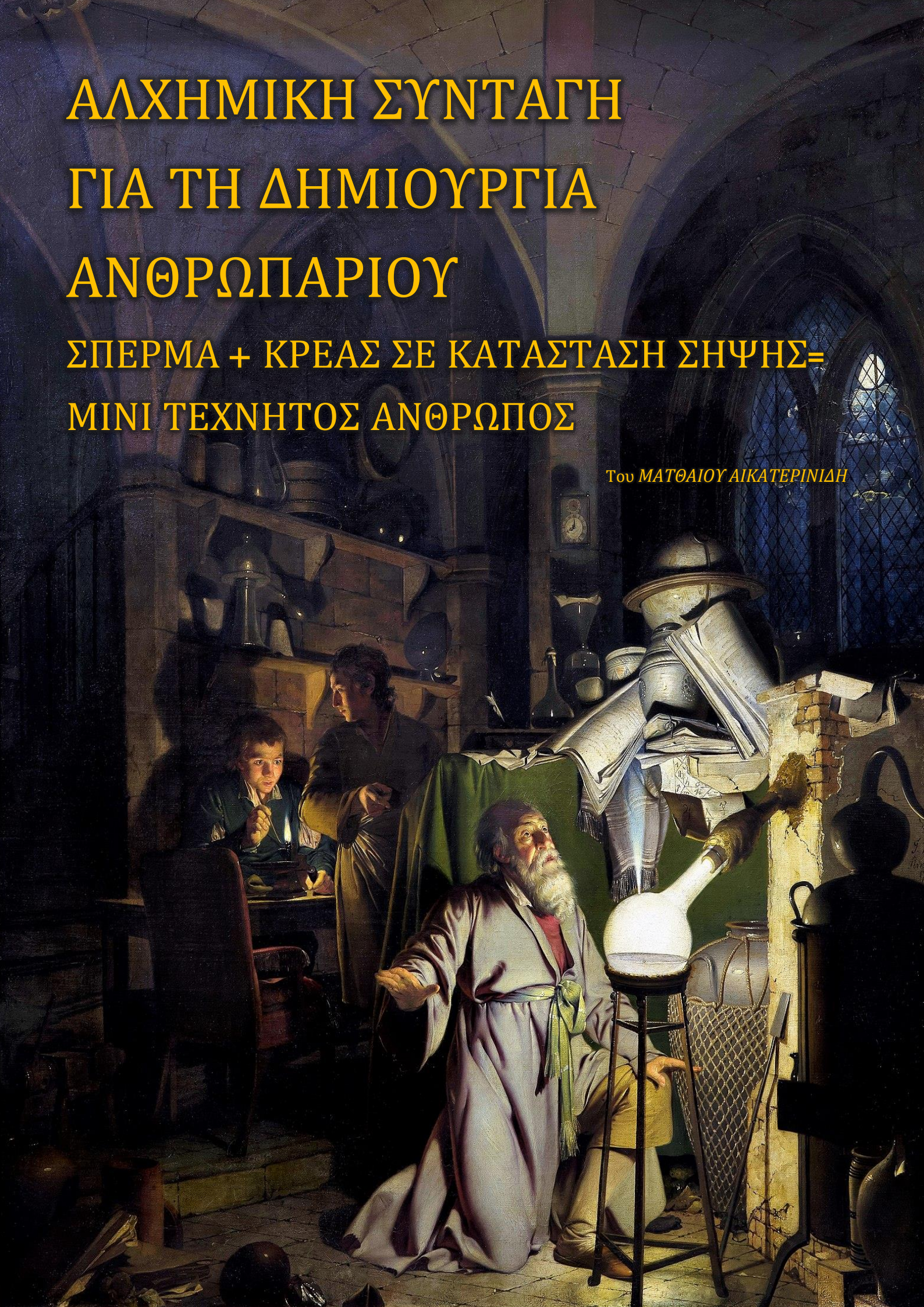
- Δεν είναι ανεξάρτητη. Χωρίς τον Σίβα η Κάλι είναι μια ανεξέλεγκτη καταστροφική δύναμη.

ΑΛΧΗΜΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΑΡΙΟΥ

ΣΠΕΡΜΑ + ΚΡΕΑΣ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΗΨΗΣ=
ΜΙΝΙ ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Του ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗ

Το ζήτημα της δημιουργίας ζωής δεν ξεκινά από τον Φρανκεστάιν της Mary Shelley, όταν ο ομώνυμος χαρακτήρας χρησιμοποίησε απαγορευμένη επιστημονική γνώση για να δημιουργήσει ζωή. Η ανθρωπότητα είχε ξεκινήσει να ενδιαφέρεται για τη δημιουργία τεχνητής ζωής από την κλασική αρχαιότητα και πιθανώς πολύ νωρίτερα. Μια εκδήλωση του φαινομένου είναι η ιδέα του Ανθρωπάριου, ενός μικροσκοπικού ανθρωποειδούς που πίστευαν ότι μπορούσε να δημιουργηθεί με μαγικά μέσα. Η ιστορία αυτής της ιδέας συνδυάζει πολλά θέματα καθώς σχετίζεται με πρώιμες θεωρίες της Ιατρικής περί της αναπαραγωγής και της κυοφορίας, της δημιουργίας ζωής από ανόργανα συστατικά και την αρχή της ζωής και με τομείς της σύγχρονης γενετικής μηχανικής και της κυβερνητικής.

Δεν χρειάζεται Ωάριο

Η αναγεννησιακή Ιατρική θεωρούσε ότι το κύριο στοιχείο της δημιουργίας ζωής στην αναπαραγωγή προερχόταν από τον άντρα κι ήταν το σπέρμα. Η μήτρα ήταν απλά ένα θερμό και γεμάτο θρεπτικά συστατικά δοχείο μέσα στο οποίο το έμβρυο μπορούσε να τραφεί και να μεγαλώσει, παρόλο που πίστευε ότι εδώ παραγόταν η πρώτη ύλη για να δημιουργηθεί ένας ενήλικας. Η πρώτη ύλη που το έμβρυο χρησιμοποιούσε για να μεγαλώσει ήταν εκείνη που καθόριζε τί είδους άνθρωπος αυτό θα γινόταν αργότερα. Αυτή η ιδέα ότι το σπέρμα ήταν το κύριο συστατικό, απαραίτητο για να δημιουργηθεί η νέα ζωή και η μήτρα ήταν απλώς ένα δοχείο που συμμετείχε παθητικά, ξεκινά από το Αριστοτέλη που τον θεωρούσαν αυθεντία στις φυσικές επιστήμες τόσο στο Μεσαίωνα όσο και στους ύστερους Κλασσικούς Χρόνους.

Η μήτρα μπορούσε να αντικατασταθεί από ένα Ζεστό Θάλαμο

Ο Αριστοτέλης δεν πίστευε ότι ήταν εφικτό να δημιουργηθεί ανθρωπίνη ζωή με οποιονδήποτε άλλο

τρόπο εκτός από τη σεξουαλική αναπαραγωγή και τεκνοποίηση αλλά η θεωρία του άφηνε ανοιχτό αυτό το ενδεχόμενο. Αφού η μήτρα ήταν μόνο ένα δοχείο για το έμβρυο, θεωρητικά θα μπορούσε να αντικατασταθεί από κάποιο άλλο σκεύος με την προϋπόθεση ότι θα χρησιμοποιούνταν ανθρωπινό σπέρμα. Εκτός από το σπέρμα, πίστευαν ότι χρειαζόταν ένας ζεστός θάλαμος και κάποιο είδος πρώτης ύλης που θα μπορούσε να είναι κρέας σε αποσύνθεση. Αυτές οι αρχικές θεωρίες σχετικά με την ανθρωπίνη αναπαραγωγή έχουν εδώ και πολύ καιρό καταρριφθεί, αλλά όσο ίσχυαν, έκαναν την δημιουργία ενός ανθρωπάριου να μοιάζει τόσο εφικτή όσο σήμερα η κλωνοποίηση.

Δημιουργία Ζωής από Αδρανή Συστατικά

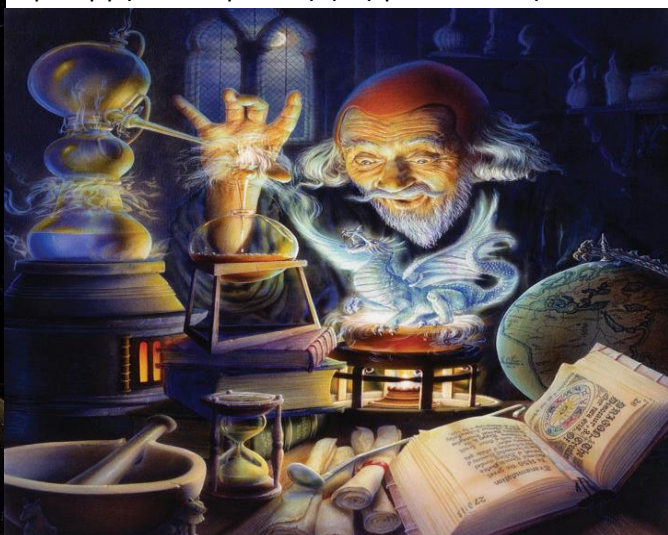
Μια ακόμη ιδέα που έκανε τη δημιουργία ανθρωπάριου να μοιάζει εφικτή, ήταν η θεωρία της δημιουργίας ζωής από αδρανή στοιχεία. Μεσαιωνικοί κι Αναγεννησιακοί φιλόσοφοι πίστευαν ότι όντα όπως οι μύγες, οι βάτραχοι και τα ποντίκια δημιουργούνταν αυτόματα από αδρανή συστατικά. Για παράδειγμα πίστευαν ότι οι μύγες δημιουργούνταν από κρέας που σάπιζε. Η εντύπωση ότι το ανθρωπάριο θα μπορούσε να δημιουργηθεί από αδρανή στοιχεία με την προσθήκη σπέρματος μοιάζει πολύ με τη σημερινή πεποίθηση της επιστήμης ότι η ζωή δημιουργήθηκε τυχαία από αδρανή στοιχεία.

«Συνταγές» για το Ανθρωπάριο

Στις αρχές του Μεσαίωνα οι αλχημιστές και οι φιλόσοφοι είχαν αρχίσει να συγκεντρώνουν συνταγές για την δημιουργία του ανθρωπάριου. Μια απ' αυτές, η οποία περιγράφεται στο Βιβλίο της Αγελάδας, αναφέρει διεξοδικά διαδικασία κατά την οποία ένα θηλυκό ζώο, είτε αγελάδα είτε προβατίνα, έπρεπε να γονιμοποιηθεί με ένα μείγμα από σπέρμα και φωσφορίζον ορυκτό και να αποκεφαλιστεί μόλις θα γεννιόταν το ανθρωπάριο. Μετά τη γέννηση του έπρεπε να τραφεί με αίμα. Άλλες συνταγές χρειάζονταν θηλυκή μαϊμού ή φοράδα. Πίστευαν ότι το ανθρωπάριο διέθετε υπερφυσικές δυνάμεις όπως τη δυνατότητα να ελέγχει την εμφάνιση και την κίνηση της Σελήνης και να μετατρέπει τους ανθρώπους σε πρόβατα ή αγελάδες. Τα υγρά του σώματός του υποτίθεται ότι χάριζαν στον κατασκευαστή του τη δυνατότητα να περπατάει πάνω στο νερό, μεταξύ πολλών άλλων υπερφυσικών δυνάμεων.

Σπέρμα + Κρέας σε σήψη = Ανθρωποειδές

Μια συνταγή του Παράκελσου, αλχημιστή του 15ου αιώνα, πρότεινε στους αλχημιστές να γονιμοποιήσει

τεχνητά μια φοράδα και να αφήσει το σπέρμα να σαπίσει μέσα στη μήτρα. Επίσης πίστευε ότι το ανθρωπάριο μπορούσε να δημιουργηθεί τοποθετώντας απλά σπέρμα σε ένα σφραγισμένο δοχείο μέσα στο οποίο είχε προηγουμένως βάλει ο αλχημιστής σάπιο κρέας ή κοπριά! Στο κείμενό του Περί της Φύσεως των Πραγμάτων αναφέρει: «Αφήστε το σπέρμα ενός άντρα να σαπίσει σε ένα γυάλινο στρογγυλό δοχείο σφραγισμένο στο οποίο θα έχετε βάλει κοπριά αλόγου, για διάστημα 40 ημερών ή για τόσο χρόνο όσο θα χρειαστεί για να ζωντανέψει, να κινείται και να γυρίζει, πράγμα το οποίο εύκολα θα είναι ορατό λόγω του γυάλινου δοχείου. Θα γίνει κάτι σαν άνθρωπος, ωστόσο θα είναι διαφανές και χωρίς σώμα. Αφού θα τρέφεται καθημερινά με προσοχή και φροντίδα, με τα μυστικά συστατικά του ανθρώπινου αίματος και για 40 εβδομάδες διατηρηθεί σε σταθερή θερμοκρασία μέσα στην κοπριά αλόγου, θα γίνει ένα αληθινό ζωντανό νήπιο, θα έχει όλα τα μέλη του σώματος ενός νηπίου σαν να είχε γεννηθεί από γυναίκα, αλλά θα είναι πολύ μικρότερο. Αυτό το ονομάζουμε Ανθρωπάριο ή Τεχνητό Άνθρωπο. Κατόπιν θα πρέπει να μεγαλώσει με τη φροντίδα και την επιμέλεια που μεγαλώνει κάθε νήπιο μέχρι να φτάσει σε ωριμότητα να καταλαβαίνει. Αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα μυστικά που ο Θεός αποκάλυψε στο θνητό κι αμαρτωλό άνθρωπο. Γιατί είναι ένα θαύμα, από τα μεγαλύτερα θαύματα του Θεού, και μυστικό σημαντικότερο απ' όλα τα μυστικά και δικαίως ως μυστικό θα πρέπει να κρατηθεί έως το τέλος των ημερών, όταν

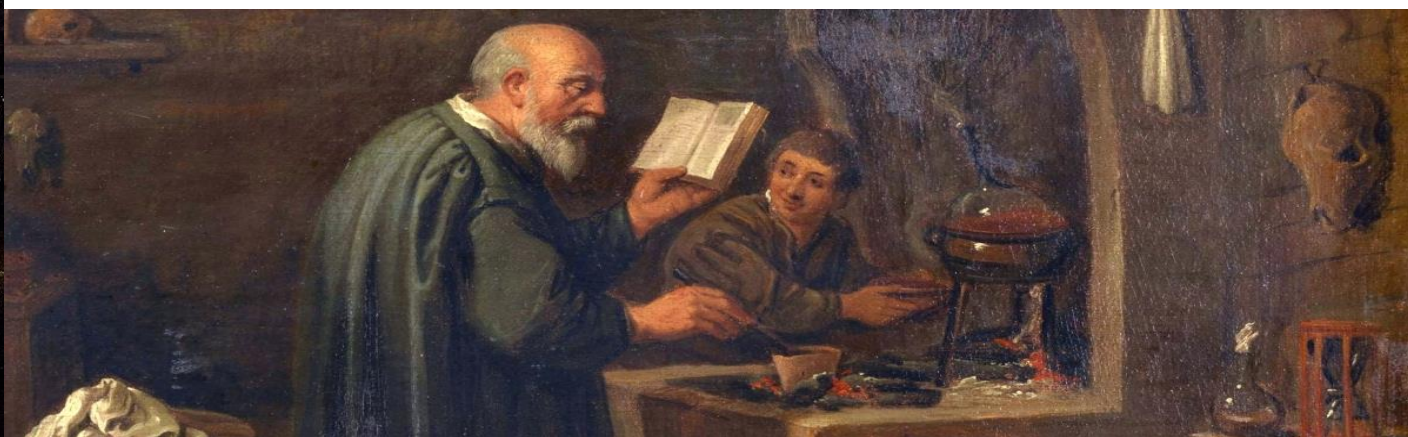
πια τίποτα δε θα παραμείνει κρυμμένο (Αποκάλυψη) κι όλα θα αποκαλυφθούν». Παράκελσος (μέσω Σαντροβίγιου) Περί της Φύσεως των Πραγμάτων

Τεχνητός Άνθρωπος

Μέρος της ιδέας για τη δημιουργία του Ανθρωπάριου ήταν να φτιάξουν έναν τεχνητό άνθρωπο όπως το Golem του Ιουδαϊκού μύθου, το οποίο μόνο ένας ιδιαίτερα ενάρετος ραβίνος μπορούσε να φτιάξει από χώμα. Υπήρχαν αντιδράσεις από κάποιους υψηλόβαθμους ιερείς της Εκκλησίας σχετικά με τη δημιουργία του Ανθρωπάριου καθώς θεωρείτο ότι ήταν σαν να προσπαθεί κανείς να παίξει το ρόλο του Θεού και ήταν ανήθικο να φτιαχτεί ένα ον ευφυές κι ανθρωπόμορφο μόνο και μόνο για να γίνει σκλάβος.

Θέματα Ηθικής σχετικά με το Ανθρωπάριο

Έτσι λοιπόν οι συζητήσεις για το Ανθρωπάριο αντανακλούν τα σημερινά διλήμματα για τη γενετική μηχανική και την κυβερνητική καθώς οι σύγχρονοι «αλχημιστές» προσπαθούν μέσω των παραπάνω να φτιάξουν ανθρωποειδή. Πολλές αντιδράσεις σ' αυτά τα νέα εγχειρήματα μοιάζουν με εκείνες για τη δημιουργία του Ανθρωπάριου, ειδικά για το αν θα μπορούσαν να θεωρηθούν ολοκληρωμένοι και κανονικοί άνθρωποι. Τα Ανθρωπάρια θεωρούνταν ισχυρά αλλά με μειωμένη νοημοσύνη και λογική, και γι' αυτό τα έβλεπαν ως κατώτερα ενός κανονικού ανθρώπου και κατάλληλα για σκλάβους. Υπήρχαν όμως και κάποιοι που δεν πίστευαν ότι προορίζονταν από τη φύση τους για σκλάβοι και ότι πρέπει να διέθεταν λογική και ψυχή. Αυτό αντικατοπτρίζεται στις σημερινές συζητήσεις σχετικά με το πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζονται τα άτομα που δημιουργούνται από γενετική τροποποίηση και η Τεχνητή Νοημοσύνη. Μπορούν να θεωρούνται ισοδύναμα με τους κανονικούς ανθρώπους; Η παράξενη ιδέα των αλχημιστών για τη δημιουργία Ανθρωπάριων και το όνειρό τους σχετικά με αυτό, είναι εκπληκτικά επίκαιρα στην εποχή μας καθώς υλοποιούνται μέσω αληθινών ανακαλύψεων και δημιουργημάτων των σύγχρονων επιστημόνων και γενετιστών.

Γίνε αρθρογράφος

Το Unlocking the Truth σας δίνει το βήμα.

Αν θέλεις να εκφράζεσαι μέσα από τις λέξεις και έχεις όρεξη, μεράκι, και επιθυμείς να γίνεις κομμάτι μας, μπορείς τώρα να έχεις το δικό σου χώρο για να καταθέσεις με το προσωπικό σου άρθρο, σκέψεις και προβληματισμούς που ενδιαφέρουν το κοινό, με σεβασμό στη νοημοσύνη, την αντίθετη άποψη, την ελεύθερη σκέψη, και την ευαισθησία του αναγνώστη.

Το περιοδικό θα φροντίσει για την αυτούσια δημοσίευσή του.

Μπορείς επίσης να στείλεις φωτογραφίες που θες να περιλαμβάνει το άρθρο σου.

Απαραίτητες προϋποθέσεις:

- Το κείμενο να μην ξεπερνάει τους 1500 χαρακτήρες.
- Να αποτελεί πρωτότυπο κείμενο.
- Να είναι γραμμένο στα ελληνικά.
- Να υπάγεται στη θεματολογία και το ύφος του περιοδικού.
- Να περιλαμβάνεται βιβλιογραφία με τις έντυπες ή ηλεκτρονικές πηγές.
- Να μην χρησιμοποιήσετε το βήμα που σας δίνει το Unlocking the Truth για να κάνετε κάποιο είδος απροκάλυπτης προπαγάνδας για το συγκεκριμένο περιοδικό, πίστη ή σύστημα που υποστηρίζετε.

Διατηρούμε το δικαίωμα να μην δημοσιεύσουμε το άρθρο σας, αν δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις ή αν κρίνουμε ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να το κάνουμε αυτό (παραβίαση νόμων, σοβαρά αρνητικά συναισθήματα σε κάποιες ομάδες ανθρώπων οι οποίοι τίγονται σημαντικά από το άρθρο σας κ.α.)

Στείλτε το άρθρο, την εργασία ή την μελέτη σας στο e-mail του περιοδικού: UtTmagazine2017@gmail.com

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΙΩΡΗΣΗΣ

Του **ΣΤΑΘΗ ΓΛΙΑΤΗ**

Αιώρηση είναι η ανύψωση ή το βάδισμα στον αέρα χωρίς τη μεσολάβηση φανερών φυσικών μέσων. Πρόκειται για τη λεγόμενη ακούσια ή εκούσια αιώρηση ανθρώπων ή και αντικειμένων. Οι γραπτές και προφορικές μαρτυρίες είναι πολλές και προέρχονται απ' όλο τον κόσμο. Είναι όμως ένα φυσικό φαινόμενο ή μια κρυμμένη δύναμη του ανθρώπου;

Σε όλο τον κόσμο υπάρχουν επιβλητικά μνημεία που ακόμη και στις μέρες μας με την σημερινή τεχνολογική εξέλιξη θα ήταν πολύ δύσκολο να κατασκευαστούν. Ανάμεσα στις διάφορες εκδοχές κάποιοι ερευνητές υποστηρίζουν ότι οι αρχαίοι πολιτισμοί κατείχαν την επιστήμη της αιώρησης, που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή τέτοιων μνημείων. Για τις πυραμίδες της Αιγύπτου κείμενο του Άραβα ιστορικού Abul Hasan Ali Al-Masudi του 10ου αιώνα αναφέρει ότι οι κατασκευαστές τοποθετούσαν πρώτα ένα «μαγικό πάπυρο» κάτω από την πέτρα που ήθελαν να μετακινήσουν και στη συνέχεια τη χτυπούσαν μ' ένα μεταλλικό καλώδιο. Αυτό την έκανε να ανυψωθεί και να μετακινηθεί κατά μήκος ένα πέτρινου δρόμου, ο οποίος ήταν περιφραγμένος με μεταλλικούς στύλους. Έτσι, η πέτρα μεταφερόταν σε απόσταση 50 περίπου μέτρων και τοποθετούνταν στο επιθυμητό σημείο. Παρόμοιες ιστορίες υπάρχουν στη Μεσοποταμία και στην Αμερική, όπου για την κατασκευή των μεγαλιθικών μνημείων λέγεται ότι χρησιμοποιήθηκαν «ηχητικά μέσα», όπως ύμνοι, τρομπέτες, σφυρίχτρες και κύμβαλα. Επίσης σύμφωνα με μαρτυρίες, Θιβετιανοί μοναχοί ανύψωναν μεγάλες πέτρες χρησιμοποιώντας τεράστια τύμπανα και τρομπέτες. Αν η ανύψωση αντικειμένων είναι εντυπωσιακή, ακόμη περισσότερο είναι η αιώρηση ανθρώπων. Στην χριστιανική παράδοση η αιώρηση αποτελεί ένδειξη Θείας παρέμβασης. Στην Αγία Γραφή ο Χριστός αναφέρεται να περπατάει πάνω στην λίμνη της Γεννησαρέτ, ενώ επίσης υπάρχουν αναφορές για πλήθος αγίων που μπορούσαν να αιωρούνται ή να περπατούν στο νερό, όπως ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης, η Αγία Τερέζα της Άβιλα, ο Άγιος Αλφόνσος του Λιγκουόρι, ο Άγιος Παΐσιος, ο Άγιος Νικόλαος Πλανάς, ο Άγιος Κοσμάς. Όταν το φαινόμενο αυτό αναφέρεται σε άλλες θρησκείες και πολιτισμούς θεωρείται σαν παρέμβαση του διαβόλου. Πριν την εμφάνιση του Χριστού, αναφέρεται ότι ο Βούδας μεταφέρθηκε αιωρούμενος πάνω στο ρεύμα ενός επικίνδυνου ποταμού. Οι πιο γνωστές μαρτυρίες αιώρησης προέρχονται από την Ινδία, όπου αναφέρονται σε Γιόγκι που

έχουν την ικανότητα να διαλογίζονται επί ώρες αιωρούμενοι αρκετά μέτρα πάνω από το έδαφος. Οι ίδιοι θεωρούν ότι πρόκειται για μια ικανότητα που έρχεται με φυσικό τρόπο, καθώς εξελίσσονται πνευματικά. Ανάλογη άποψη επικρατεί και στο Θιβέτ, όπου ο ασκητικός τρόπος ζωής των μοναχών, ο διαλογισμός και η αυστηρή εκπαίδευση τους οδηγούν στην απόκτηση ικανοτήτων, μία εκ των οποίων είναι και η αιθεροβασία έχοντας την ικανότητα να μετακινούνται στον αέρα σε κατάσταση διαλογισμού ή μη. Η δυνατότητα ορισμένων ανθρώπων να αιωρούνται οδήγησε το διακεκριμένο επιστήμονα Sir William Crookes (1832-1919), καθηγητή φυσικής και χημείας και μέλος της Βρετανικής Βασιλικής Εταιρείας και του Τάγματος Αξίας, στην έρευνα του φαινομένου. Αντικείμενο της έρευνας του αποτέλεσε ο Daniel Dunglas Home, γνωστός στους πνευματιστικούς κύκλους της Βρετανίας του 19ου αιώνα για την ικανότητα του να αιωρείται χωρίς τεχνητά ή φανερά φυσικά μέσα. Αρχικά ο Crookes ήταν πεπεισμένος πως επρόκειτο για απάτη. Σε διάρκεια όμως 2 ετών, αφού έλαβε μέρος μαζί με άλλους επιστήμονες σε 28 πνευματιστικές συνεδρίες, διαπίστωσε ότι όντως η ανύψωση ήταν αληθινή. Ο Crookes έλεγχε το διάμεσο περνώντας τα χέρια του κάτω από τα πόδια και πάνω από το κεφάλι του, για να σιγουρευτεί πως δεν υπήρχαν συνδεδεμένα καλώδια. Όπως αναφέρει ο ίδιος, το πιο αξιοσημείωτο γεγονός έλαβε χώρα στις 16 Δεκεμβρίου του 1868 σε μια κατοικία του Λονδίνου. Ο Home βρέθηκε πρώτα σε μια κατάσταση έκστασης κι έπειτα

σηκώθηκε και βγήκε από το δωμάτιο. Οι παρευρισκόμενοι άκουσαν να ανοίγει ένα παράθυρο στο διπλανό δωμάτιο και μετά τον είδαν να αιωρείται έξω από το δικό τους παράθυρο, τρεις ορόφους πάνω από το έδαφος. Στη συνέχεια ο Home πλησίασε το παράθυρο τους, το άνοιξε και μπήκε στο δωμάτιο. Και καθώς οι παρευρισκόμενοι δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτό που είχαν δει, βγήκε πάλι από το παράθυρο, αιωρήθηκε για λίγο στο κενό, κι έπειτα ξαναμπήκε. Το γεγονός αυτό οδήγησε τον Crookes ν' αναθεωρήσει τις απόψεις του περί απάτης και έγραψε σ' ένα από τα συγγράμματα του: «Το να απορρίψουμε τα καταγεγραμμένα στοιχεία σχετικά με το θέμα αυτό, σημαίνει να απορρίψουμε την κάθε ανθρώπινη μαρτυρία. Επειδή κανένα γεγονός στην ιερή ή εγκόσμια ιστορία δεν υποστηρίζεται από μια δυνατότερη σειρά αποδείξεων». Στην Ελλάδα το φαινόμενο της αιώρησης απασχόλησε μεταξύ άλλων το 4ο Διεθνές συνέδριο ψυχικών ερευνών που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το 1930. Σε μια σύγχρονη μελέτη στο Πανεπιστήμιο του Τόκιο, τρεις φυσικοί επιστήμονες πέτυχαν την ανύψωση αντικειμένων χρησιμοποιώντας ηχητικά κύματα. Τι μπορεί να συμβαίνει με την ανύψωση ανθρώπων; Είναι μήπως απάτη ή μπορεί πράγματι με κάποιο τρόπο να επιτευχθεί; Η Ουκρανή φιλόσοφος Helena Petrovna Blavatsky (1831-1891) υπήρξε μάρτυρας τέτοιων φαινομένων κατά τη διάρκεια των ταξιδιών της ανά τον κόσμο. Μας άφησε ένα τεράστιο υλικό προς εξέταση και μια φιλοσοφική ερμηνεία: «Η γη είναι ένα μαγνητικό σώμα, το οποίο φορτίζεται με μια μορφή ηλεκτρισμού που θα μπορούσαμε να την ονομάσουμε θετική. Οι μορφές της ύλης, άρα και το ανθρώπινο σώμα, είναι φορτισμένα με την αντίθετη μορφή ηλεκτρισμού (αρνητική) που είναι ίση ποσοτικά μ' εκείνη

της γης. Αυτή η έλξη συγκρατεί τα υλικά σώματα πάνω στην επιφάνεια της. Πώς λοιπόν μπορεί να καταλυθεί ο νόμος της βαρύτητας χωρίς τη χρήση κάποιας μηχανικής υποστήριξης; Αυτό είναι εφικτό με τη δύναμη της βούλησης. Αν ο άνθρωπος είναι γνώστης της ενέργειας που διαποτίζει τη φύση και συντονιστεί μαζί της, τότε μπορεί να αλλάξει την ηλεκτρική του πολικότητα από αρνητική σε θετική. Σ' αυτή την περίπτωση θα προκληθεί μια απώθηση μεταξύ γης και ύλης, με αποτέλεσμα το σώμα να ορμήσει στον αέρα, μέχρι να εξαντληθεί η απωθητική ορμή. Το ύψος της αιώρησης θα εξαρτηθεί από την ικανότητα του ανθρώπου να φορτίζει το σώμα του με την κατάλληλη ηλεκτρική ενέργεια. Ουσιαστικά πρόκειται για φυσικές δυνάμεις που, αν ελεγχθούν, μπορούν να καταστήσουν την αιώρηση τόσο εύκολη όσο είναι η αναπνοή. Πρόκειται και πάλι για ένα φυσικό φαινόμενο, που παράγεται από τις λανθάνουσες δυνάμεις του ανθρώπου». Ο άνθρωπος χρησιμοποιεί ένα πολύ μικρό μέρος των δυνατοτήτων του εγκεφάλου. Οι δυνατότητες και η δυναμική του ανθρώπινου εγκεφάλου είναι πολύ μεγαλύτερες από ότι μπορούμε να φανταστούμε, και σ' εμάς εναπόκειται αν θα τις ανακαλύψουμε.

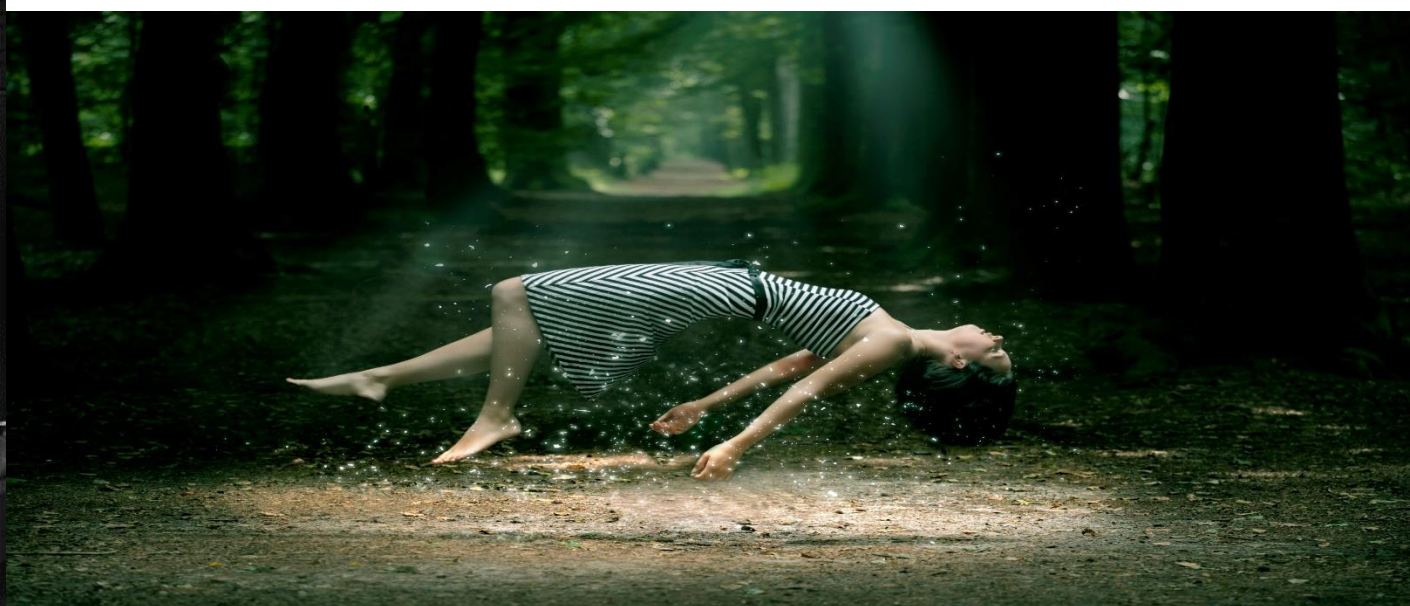
Blavatsky, H.P. (1997). Ίσις Αποκαλυμμένη, Τόμος Α, Βιβλίο 1. Αθήνα: Εκδόσεις Ιάμβλιχος.

Wikipedia

Μπλαβάτσκι, Ε.Π. (1995). Βίβλος Αποκρυφισμού. Αθήνα: Εκδόσεις Κέδρος

<https://www.paranormap.net>

kataggeilte.blogspot.co

ΣΤΕΙΛΕ ΜΑΣ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Είχες προσωπική εμπειρία με κάποιο
ανεξήγητο φαινόμενο;

Θέλεις να δημοσιεύσουμε την ιστορία
σου μέσα από τις σελίδες του περιοδι-
κού;

Θέλεις να κουβεντιάσουμε την εμπει-
ρία σου εμπιστευτικά χωρίς να δημο-
σιευθεί;

Θέλεις να μας προτείνεις να επισκε-
φτούμε κάποια περιοχή μυστηρίου που
γνωρίζεις;

Στείλε μας την εμπειρία σου γραμ-
μένη στα ελληνικά, με όσο το δυνα-
τόν περισσότερες πληροφορίες, στο
email: erenzw2012@gmail.com

ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ταξιδεύει ο **ΝΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΚΟΚΚΙΝΟ-ΣΠΙΤΟ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Το κόκκινο σπίτι ή «κοκκινόσπιτο», όπως είναι γνωστό στους κατοίκους της Σύρου, είναι ένα ερειπωμένο διώροφο αρχοντικό στην περιοχή του Επισκοπείου, πέντε μόλις λεπτά με το αυτοκίνητο από την πρωτεύουσα, Ερμούπολη. Θεωρείται από πολλούς ως στοιχειωμένο και αμαρτωλό σπίτι και λέγεται πως ενέπνευσε τον Μ. Καραγάτση να γράψει το 1953 το μυθιστόρημα "Η Μεγάλη Χίμαιρα".

Η ιστορία της οικογένειας των Ρεϊζήδων

Σύμφωνα με κατοίκους του νησιού, η ιστορία που αφηγείται στο βιβλίο του ο Μ. Καραγάτσης, "Η Μεγάλη Χίμαιρα", ίσως να είναι αληθινή και να στηρίχθηκε σε κάποια από τα αληθινά γεγονότα που στοιχειώσαν το "Κόκκινο σπίτι". Όπως αναφέρει ο θρύλος μια νεαρή Γαλλίδα που ονομάζεται Μαρίνα Μπαρέ και μεγαλώνει σε μια πόλη της Γαλλίας περνά δύσκολα παιδικά χρόνια, καθώς η μητέρα της για να μπορέσει να τους συντηρήσει μετά το θάνατο του πατέρα της, γίνεται πόρνη. Η συναίσθηση όλου αυτού της προκαλεί παιδικά τραύματα που την ακολουθούν στη ζωή της ώσπου γνωρίζει τον Έλληνα καπετάνιο Γιάννη Ρεϊζή ο οποίος ήταν γεννημένος στην Κάσο, αλλά σε μικρή ηλικία μετακόμισε με τους γονείς του στην Σύρο. Ερωτεύονται και την παίρνει μαζί του στην Ελλάδα, στο νησί της Σύρου, όπου μια εβδομάδα αργότερα παντρεύονται στον Άγιο Νικόλαο και δημιουργούν οικογένεια. Η ζωή τους, κυλάει όμορφα, μέχρι όμως που τα πράγματα αλλάζουν, όταν η Μαρίνα γνωρίζει τον αδερφό του Γιάννη, τον Μηνά. Τότε δημιουργείται μεταξύ τους ένας παράφορος ερωτισμός, ο οποίος τελικά εκδηλώνεται σε ένα διάστημα που ο Γιάννης λόγω οικονομικών προβλημάτων, εργάζεται πάλι ως καπετάνιος στο καράβι τους. Τη μοιραία νύχτα, χάνει τη μικρή Αννούλα (κόρη που έχει αποκτήσει με τον Γιάννη) από πνευμονία, ενώ παράλληλα μένει έγκυος από τον Μηνά. Η πεθερά της, Άννα Ρεϊζή, που τους έχει πιάσει στο κρεβάτι της αμαρτίας, διώχνει τον Μηνά από το σπίτι μετά την κηδεία της εγγονής της και εκείνος αυτοκτονεί. Ο Γιάννης ενημερώνεται για όσα έχουν συμβεί ενώ βρίσκεται ήδη στο ταξίδι του γυρισμού. Όλα αυτά ωθούν τη Μαρίνα στην αυτοκτονία, στοιχειώνοντας με τη φασματική παρουσία της το σπίτι, το οποίο από τότε παραμένει έρημο αφού δεν βρέθηκαν ποτέ νόμιμοι κληρονόμοι. Είναι σχεδόν «κοινό μυστικό» στο Επισκοπείο, ότι η ιστορία της οικογένειας του σπιτιού, είναι μάλλον αληθινή και ότι υπάρχουν μέχρι και σήμερα στο νησί απόγονοι της, που προήλθαν κατά πάσα πιθανότητα από δεύτερο γάμο του Γιάννη, του μοναδικού που επέζησε της "καταστροφής", όταν η οικογένεια βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα και κατέφυγε στην Αθήνα. Λένε, ότι οι απόγονοι της αιματοβαμμένης οικογένειας, εγινεατοστάθηκαν ύστερα από πολλά χρόνια ξανά στο νησί, σε άλλο όμως σπίτι, με άλλο όνομα, προσπαθώντας έτσι να βγάλουν από πάνω τους τη «ρετσίνα». Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι ουδέποτε διεκδικήθηκε η τεράστια ακίνητη περιουσία... Παλαιότερα υπήρχε η εντύπωση ότι τα βράδια ακούγονταν οι λυγμοί της Ρεϊζή, οι φωνές της Μαρίνας και

τα γέλια του μικρού κοριτσιού. Πολλοί πιστεύουν ότι το σπίτι εξακολουθεί να έχει κακή ενέργεια και υποστηρίζουν πως όποιος τάραξε την ησυχία του ή τόλμησε να μετακινήσει έπιπλα και αντικείμενα, βρήκε τραγικό θάνατο κάτω από ανεξίτηλα σπυγίη. Έτσι, δημιουργήθηκε στο νησί ο μύθος του στοιχειωμένου κόκκινου σπιτιού. Κατά άλλους, όλα αυτά ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας και ότι ο χώρος ήταν απλά ένας τόπος συνάντησης χαρτοπαιχτών και παράνομων ζευγαριών, τους οποίους διασκέδαζε να τρομοκρατεί ένας κάτοικος με ελαφρά νοητική στέρωση.

Η στιγμή της επίσκεψής μας

Αποφασίσαμε να επισκεφτούμε την Σύρο και το κοκκινόσπιτο τον Μάιο του 2014 και αφού προηγήθηκε μια επίσκεψη μας στην βιβλιοθήκη της Ερμούπολης ώστε να ενημερωθούμε όσο το δυνατόν περισσότερο για την ιστορία του σπιτιού. Το σπίτι εξωτερικά αν και ερειπωμένο είναι άκρως εντυπωσιακό. Το χρώμα εξωτερικά είναι όντως ένα σκούρο βαθύ κόκκινο ή μπορντό, ένα χρώμα που ανέκαθεν ήταν συνώνυμο της πολυτέλειας και της υψηλής αισθητικής. Έξι εντυπωσιακές πέτρινες κολόνες δεσπόζουν μπροστά από την δίπορτη είσοδο που οδηγεί στον εσωτερικό διάδρομο του σπιτιού. Δυο μέτρα από την είσοδο ένα μικρό άνοιγμα στο πάτωμα που χρησίμευε ως στέρνα, πρόχειρα κλεισμένη, απαιτεί προσοχή για την αποφυγή ατυχημάτων. Πρώτη πόρτα δεξιά και ο χώρος ακόμα και σήμερα αρκετά εντυπωσιακός. Πρόκειται για τον χώρο της κουζίνας με το τζάκι στη γωνία του δωματίου που εκείνη την εποχή χρησιμοποιούνταν και για μαγείρεμα. Απέναντι από την κουζίνα ένα μικρό δωμάτιο, προθάλαμος στην ουσία για το σαλόνι που ακολουθεί και βλέπει στον κεντρικό δρόμο. Δυο πόρτες, η μια από το σαλόνι και η δεύτερη από τον κεντρικό διάδρομο οδηγούν στο πίσω δωμάτιο που ήταν το γραφείο του Γιάννη Ρεΐζη, και τα παράθυρα του βλέπουν στο βουνό. Στο τέλος του διαδρόμου και δεξιά μια ξύλινη εσωτερική σκάλα που τρίζει με μεγάλα παράθυρα στους τοίχους και η οποία οδηγεί στα υπνοδωμάτια του πάνω ορόφου. Μπροστά στη σκάλα προβάλλει πρώτο ένα μικρό υπνοδωμάτιο που πιθανόν ήταν ο χώρος της Άννας, μητέρα του Γιάννη Ρεΐζη. Δίπλα ακριβώς υπάρχει το μεγάλο υπνοδωμάτιο του Γιάννη και της Μαρίνας με τα εντυπωσιακά σχέδια που διατηρούνται ακόμα και σήμερα στο ταβάνι. Σε ένα σημείο του τοίχου ψηλά αντικρίζουμε το σχέδιο μιας πεταλούδας, σχέδιο που υπάρχει και στο χώρο του γραφείου στον κάτω όροφο. Στην αρχαία Ελλάδα οι πεταλούδες ονομάζονταν «ψυχές», καθώς πιστευόταν ότι είναι οι ψυχές των νεκρών. Οι αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν την πεταλούδα «σκώληκα ή καμπή», ενώ τη χρυσάλλιδα, το επόμενο δηλαδή στάδιο μεταμόρφωσης από την κάμπια, «νεκύδαλλο», που σημαίνει «περίβλημα νεκρού». Στο μύθο η ψυχή συνδέεται με την πεταλούδα και ο μύθος ερμηνεύεται βάσει αυτής της διπλής ιδιότητας. Είναι η ιστορία της ψυχής που αγγίζεται από τη θεία αγάπη, αλλά εξαιτίας των λαθών της πρέπει να υποβληθεί σε ορισμένες δοκιμασίες πριν επιτύχει την μακαριότητα της αθανασίας. Ένα τρίτο δωμάτιο βρίσκεται στην πίσω πλευρά, πάνω δηλαδή από το γραφείο του Γιάννη, πιθανόν το δωμάτιο της μικρής Άννας.

Όσοι αποφασίσετε να επισκεφτείτε το κοκκινόσπιτο καλό θα είναι προηγουμένως να έχετε διαβάσει το βιβλίο του Καραγάτση «Η Μεγάλη Χίμαιρα». Περιπατώντας στους διαδρόμους και τα δωμάτια του σπιτιού ίσως σταθείτε τυχεροί και δείτε να προβάλλονται μπροστά σας εικόνες από τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν εκείνη την εποχή, και γιατί όχι να ακούσετε και την μικρή Αννούλα να τρέχει στα δωμάτια ανέμελη και ξέγνοιαστη χωρίς να γνωρίζει τι της επιφυλάσσει η μοίρα.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλειψεί και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

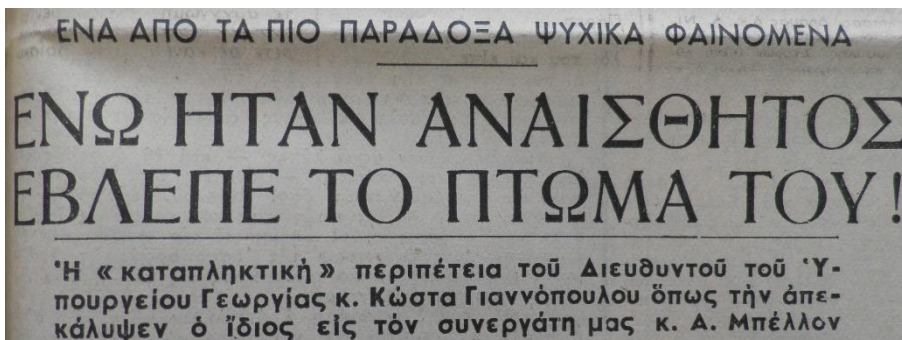
ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 14/6/1960

Μία από τις πρώτες ερευνητικές αποστολές για την ανεύρεση της Κιβωτού του Νώε πραγματοποιήθηκε το 1960 από την αμερικανική αρχαιολογική επιτροπή. Μία αμερικανική αποστολή υπό την ηγεσία του Ρενέ Νουρ Μπέργκεν, ταξίδεψε στις κορυφές του

Αραράτ, για να ανακαλύψει, αν όχι την κιβωτό του Νώε, τουλάχιστον το σημείο που προσάραξε μετά τον Κατακλυσμό. Σύμφωνα με τον Μπέργκεν, ανακαλύφθηκε πλησίον της κορυφής του Αραράτ ένα σημείο που παρουσίαζε μία κοιλότητα σε σχήμα σκάφους, ενώ ολόκληρη η γύρω περιοχή ήταν καλυμμένη από αιχμηρά κομμάτια λάβας. Στην επιφάνεια αυτής της κοιλότητας ανακαλύφθηκαν τμήματα απολιθωμένης ξυλείας που ασφαλώς παρέμειναν εκεί επί πολλούς αιώνες. Εκείνο που φαίνεται καταπληκτικό σε πολλούς αρχαιολόγους είναι το γεγονός ότι οι διαστάσεις της κοιλότητας συμφωνούν σχεδόν ακριβώς με τις διαστάσεις που αποδίδει η Βίβλος στην Κιβωτό του Νώε, δηλαδή 300 πήχεις μήκος και 50 πλάτος. Η κοιλότητα αυτή του εδάφους ανακαλύφθηκε τυχαία από ένα αεροπλάνο της Τουρκικής πολεμικής αεροπορίας που ελάμβανε αεροφωτογραφίες της συνοριακής αυτής περιοχής της Τουρκίας.

13/3/1953, Εφη-
μερίδα ΕΜΠΡΟΣ

Έχομε ακούσει
πολλές φορές για
ανθρώπους που
«βλέπουν» σε τε-
ράστιες αποστά-
σεις ενώ είναι βυ-
θισμένοι σε φυ-
σικό ή τεχνητό ύπνο, έχουμε ακούσει επίσης ή συνέπεσε να μας συμβεί να δούμε τηλεπαθητικά

ή απλώς να διαισθανθούμε γεγονότα που συμβαίνουν σε προσφιλή μας πρόσωπα που βρίσκονται πολύ μακριά από μας, πολύ σπάνια όμως ακούσαμε ανθρώπους που βρέθηκαν σε θανάσιμη αναισθησία να ας διηγούνται ότι έβλεπαν ή άκουγαν όλα όσα γίνονταν γύρω από αυτούς. Ο κ. Κώστας Γιαννόπουλος, πρώην δικηγόρος και διευθυντής του υπουργείου Γεωργίας, στις 6 Μαΐου 1943, έφυγε από το γραφείο του γύρω στις 8. Κατέβαινε από το αριστερό πεζοδρόμιο της οδού Φιλελλήνων προς την πλατεία Συντάγματος για να επιστρέψει στο σπίτι του. Εκεί που περνούσε μπροστά από το φαρμακείο Μαρινοπούλου, είδε ένα ψηλό και σωματώδη Γερμανό στρατιώτη που βάδιζε στην μέση του δρόμου σφυρίζοντας μαζί με έναν συνάδερφό του. Κάποια στιγμή ο Γερμανός κάνοντας γρήγορα πλάγια βήματα προς το πεζοδρόμιο, στάθηκε μπροστά του και του έφραξε το δρόμο. Ο κ. Γιαννόπουλος τον κοίταξε στα μάτια προσπαθώντας να μαντέψει τι ζητούσε από αυτόν. Πριν προφτάσει όμως να δει την φυσιογνωμία του ο Γερμανός στρατιώτης του έριξε μια δυνατή γροθιά στο αδειανό στομάχι, σαν μαχαίρι. Όπως αργότερα πληροφορήθηκε, υπέστη πλήρη αιμάτωση του στομάχου και συγχρόνως θλάση του ενός πλευρού. Ένοιωσε την αναπνοή του να σταματάει και σωριάστηκε στο έδαφος. Από εκείνη την στιγμή σαν η ψυχή του να βρίσκετε έξω από το σώμα, άρχισε να παρακολουθεί από πολύ κοντά το πτώμα του. Το έβλεπε με κλειστά μάτια και κατάχλομο πρόσωπο και με το κεφάλι γεμμένο στο στήθος, ξαπλωμένο ανάσκελα κοντά στο τοίχο του πεζοδρομίου, κάτω από το τζαμένιο παράθυρο του φαρμακείου. Έβλεπε επίσης τον Γερμανό στρατιώτη που τον είχε χτυπήσει να φεύγει με γρήγορα βήματα μαζί με το συνάδερφο του σφυρίζοντας θριαμβευτικά για το μεγάλο τους κατόρθωμα. Με την εξωτερικευμένη αυτή αισθητικότητα του αντελήφθη επίσης έναν Ιταλό στρατιώτη, ο οποίος πρώτος πέρασε από εκεί και στάθηκε βγάζοντας το ρολόι του για να διαπιστώσει τον θάνατο του. Σε λίγο πέρασε από εκεί ένα ζευγάρι. Ο άντρας διαπιστώνοντας το κρίσιμο της καταστάσεως του, έτρεξε προς το Σύνταγμα να τηλεφωνήσει στις Πρώτες Βοήθειες, οι οποίες σε λίγο κατέφθασαν. Όλα αυτά ο κ. Γιαννόπουλος τα έβλεπε ολοκάθαρα, ενώ ήταν μισοπεθαμένος πάνω στο πεζοδρόμιο. Είδε ότι τον έβαλαν επάνω στο φορείο και τον μετέφεραν με το αυτοκίνητο στις Πρώτες Βοήθειες. Εκεί τον ξάπλωσαν ανάσκελα σε ένα κρεβάτι που βρισκόταν στην μέση του δωματίου. Σε λίγο δύο γιατροί του γύμνωσαν το σώμα και τον κοίταξαν προσεκτικά στο στομάχι. Ο ένας γιατρός του έκανε ένεση στο στήθος και ο άλλος στο πόδι. Βλέποντας το πεθαμένο σώμα του και ακούγοντας τις απελπιστικές συζητήσεις των γιατρών, ο «εξωτερικευμένος» κ. Γιαννόπουλος ένοιωθε αγωνία και κατάθλιψη χωρίς να ξέρει γιατί. Συγχρόνως σκεφτόταν: «Δεν είναι κρίμα να μην ξαναδώ τα δύο μου κοριτσάκια, τη γυναίκα μου, που ήταν ετοιμόγεννη και τη μητέρα μου, να τους χάσω και να με χάσουν για πάντα;». Πέρασαν έτσι τρεις ώρες. Ξαφνικά ένοιωσε μια δυνατή ελκτική δύναμη να τον τραβάει προ το αναισθητο σώμα και ύστερα κατάλαβε ότι αυτός ο ίδιος ήταν ξαπλωμένος στο χειρουργικό κρεβάτι. Επανάκτησε τις αισθήσεις του, αναζήτησε τους δικούς του και παρακάλεσε να τον μεταφέρουν στο σπίτι του.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΩΝ UFO

Σπάζοντας το πέπλο της σιωπής
Αναζητώντας την αλήθεια

Κυρίες και κύριοι,
καλώς ήλθατε στον παράξενο κόσμο
της UFOλογίας...

ΕΝΑ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΑ UFO

Μια πρόσφατη δημοσκόπηση της YouGov διαπιστώνει ότι ο σκεπτικισμός σχετικά με την ύπαρξη εξωγήινων έχει μειωθεί από τη δεκαετία του 1990, όταν - σύμφωνα με μια δημοσκόπηση του 1996 από το Newsweek - μόνο το 20% των Αμερικανών πίστευε ότι τα άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα (UFO) ήταν πιο πιθανό να έχουν σχέση με εξωγήινη ζωή παρά να έχουν μια φυσική επιστημονική εξήγηση (32%). Σήμερα, το 34% των Αμερικανών πιστεύει ότι τα UFO είναι πιθανώς εξωγήινα σκάφη ή μορφές ζωής, ενώ το 32% δηλώνει ότι είναι πιθανό να έχει μια επιστημονική εξήγηση. Μια άλλη δημοσκόπηση του 1996, που διεξήχθη από το Pew Research Center, διαπίστωσε ότι μόνο το 4% των Αμερικανών περίμενε επαφή ανθρώπου-εξωγήινου μέσα στα επόμενα 50 χρόνια. Η τελευταία μας δημοσκόπηση βρίσκει ότι ο αριθμός αυτός έχει αυξηθεί στο 13%. Η δημοσκόπηση του Pew διαπίστωσε ότι το 69% των ανθρώπων πίστευε ότι η επαφή με εξωγήινους πιθανότατα ή σίγουρα δεν επρόκειτο να συμβεί τον επόμενο μισό αιώνα. Τώρα, μόνο το 39% πιστεύει ότι δεν θα συμβεί. Πώς πιστεύουν οι Αμερικανοί οι θα μοιάζουν οι εξωγήινοι; Λίγοι (17%) αναμένουν ότι θα μοιάζουν με τον τύπο των εξωγήινων που συνήθως απεικονίζονται στην επιστημονική φαντασία, με πράσινο δέρμα και μεγάλα κεφάλια και μάτια. Τα δύο τρίτα των ανθρώπων (66%) πιστεύουν ότι θα είναι πιο προηγμένοι τεχνολογικά από τους ανθρώπους. Μόνο το 16% πιστεύει ότι θα είναι λιγότερο προχωρημένοι. Κάπως περισσότερο αναμένουν ότι θα «έρθουν με ειρήνη» (44%) παρά να είναι εχθρικοί προς τους ανθρώπους (35%). Ενώ το 24% των Αμερικανών λέει ότι έχει δει προσωπικά ένα UFO, οι αντιδράσεις διαφέρουν ως προς το ποια είναι η πιο πιθανή εξήγηση. Περισσότεροι (43%) πιστεύουν ότι το UFO που είδαν ήταν το αποτέλεσμα ενός φυσικού φαινομένου που δεν μπορούσαν να αναγνωρίσουν παρά πιστεύουν ότι ήταν εξωγήινοι (34%). Το 23% δεν είναι σίγουρο τι ήταν.

Πώς συμβαδίζει η πίστη των Αμερικανών στους εξωγήινους με την πίστη τους σε άλλα «μυθικά» όντα; Η δημοσκόπηση περιελάμβανε ερώτηση για τέσσερα άλλα πλάσματα: τον Μεγαλοπόδαρο, το Γέτι, το Τέρας του Λοχ Νες και το Τσουπακάμπρα. Ενώ το 24% είναι απόλυτα βέβαιο για την ύπαρξη εξωγήινων, λιγότερο από ένα στους 10 είναι σίγουρο ότι υπάρχει καθένα από τα άλλα τέσσερα όντα.

Αυτή η δημοσκόπηση διεξήχθη στις 9 - 12 Σεπτεμβρίου 2022 σε 1.000 ενήλικους πολίτες των ΗΠΑ.

VOTE

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΤΙΚΩΝ UFO ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΠΑ

Γράφει ο **ΕΡΙΚ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ**

Στις 4 Φεβρουαρίου του τρέχοντος έτους, οι Αμερικανικές αρχές αποφάσισαν να καταρρίψουν ένα μετεωρολογικό μπαλόνι Κινέζικης προέλευσης που σύμφωνα με τους κατασκευαστές του είχε εκτραπεί της πορείας του και πετούσε πάνω από τις ΗΠΑ. Όπως ήταν και το αναμενόμενο, το ασυνήθιστο αυτό συμβάν τράβηξε την προσοχή της παγκόσμιας κοινής γνώμης, αναμεταδόθηκε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και πυροδότησε μια περίοδο σχετικής έντασης στις σχέσεις των δυο υπερδυνάμεων.

Ενδεχομένως η όλη ιστορία να είχε ξεχαστεί σύντομα αν δεν την είχε διαδεχτεί η εμφάνιση κι άλλων παράξενων ουράνιων αντικειμένων τις ημέρες που ακολούθησαν την πρώτη εκείνη κατάρριψη. Αν και αυτά τα αντικείμενα επίσης καταρρίφθηκαν από την πολεμική αεροπορία των ΗΠΑ, αποκαλύφθηκε ότι η φύση τους ήταν ριζικά διαφορετική από εκείνη του κινέζικου μπαλονιού. Εν ολίγοις, επρόκειτο για «Άγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενα Αντικείμενα» δηλαδή για UFO's.

Αυτό που κινεί την περιέργεια όσον ασχολούνται με την πιθανότητα της παρακολούθησης του κόσμου μας από ιπτάμενα αντικείμενα που προέρχονται από κάπου «αλλού» είναι η ορολογία που χρησιμοποίησαν οι Αμερικανικές αρχές προκειμένου να ενημερώσουν το ευρύ κοινό για τις δραστηριότητές τους. Αλλά προτού σας μιλήσω για αυτό το θέμα, καλό είναι να σας πω τι ακριβώς έχει συμβεί.

Ξεκινώντας λοιπόν από τις 28 Ιανουαρίου του 2023, το μετεωρολογικό αερόστατο των Κινέζων εισήλθε στον εναέριο χώρο των ΗΠΑ από την μεριά της Αλάσκας. Το αντικείμενο εθεάθη από τους επιβάτες ενός αεροσκάφους την 1η Φεβρουαρίου και στη συνέχεια περαιτέρω αναφορές προήλθαν από τους κατοίκους της Μοντάνα.

Στη συνέχεια σημειώθηκαν κάποια άλλα, πιο μυστηριώδη συμβάντα: Ενώ οι κυβερνήσεις των Αμερικανών και των Κινέζων είχαν αρχίσει να ανταλλάσσουν μηνύματα και να κάνουν δηλώσεις μέσω των εκπροσώπων τους, τρία ακόμα μυστηριώδη αντικείμενα εμφανίστηκαν στις 10 Φεβρουαρίου και τις επόμενες μέρες πάνω από την Βόρεια Αμερική. Οι Αμερικανικές αρχές τα χαρακτήρισαν ως «Αγνώστου Ταυτότητας».

Συγκεκριμένα, στις 10 Φεβρουαρίου ένα άγνωστο αντικείμενο εντοπίστηκε πάνω από τις ακτές του Deadhorse της Αλάσκας. Πετούσε σε ύψος 40.000 ποδιών και θεωρήθηκε δυνητικά επικίνδυνο για τα επιβατικά αλλά και τα στρατιωτικά αεροσκάφη που πετούσαν σε εκείνη την περιοχή. Επίσης, οι αξιωματούχοι του Αμερικανικού Πενταγώνου, έχοντας υπόψη τους την πρόσφατη κατάρριψη του πιθανότατα κατασκοπευτικής φύσης «μετεωρολογικού μπαλονιού» των Κινέζων, θεώρησαν ότι μάλλον αντιμετώπιζαν μια παρόμοια κατάσταση.

Αμέσως λοιπόν απογειώθηκαν πολεμικά αεροσκάφη με την εντολή να καταρρίψουν τον καινούργιο αυτό εισβολέα, κάτι που έκαναν με απόλυτη επιτυχία. Αυτή τη φορά ωστόσο, οι αρχές ισχυρίστηκαν ότι το καταρριφθέν αντικείμενο ήταν πολύ μικρότερου μεγέθους από το κινέζικο μπαλόνι. Το μέγεθός του μπορούσε να συγκριθεί με εκείνο ενός μικρού αυτοκινήτου και κατά πάσα πιθανότητα κάθε άλλο παρά μετεωρολογικό μπαλόνι ήταν.

Την επόμενη μέρα, στις 11 Φεβρουαρίου, ένα «μικρό κυλινδρικό αντικείμενο» εντοπίστηκε στον Καναδικό εναέριο χώρο και έγινε στόχος των πυρών ενός F-22 πάνω από την περιοχή του Υυκοη. Σύμφωνα με μια επίσημη δήλωση που έκανε στον λογαριασμό του στο Twitter, ο Καναδός Πρωθυπουργός Justin Trudeau είχε διατάξει ο ίδιος την «κατάρριψη του άγνωστης ταυτότητας αντικειμένου» αφού είχε συνεννοηθεί πρώτα με τον Αμερικανό Πρόεδρο Biden. Για μια ακόμα φορά το καινούργιο αυτό αντικείμενο χαρακτηρίστηκε ως μικρότερο σε μέγεθος από ένα μετεωρολογικό αερόστατο, χωρίς όμως να δοθεί καμία περαιτέρω εξήγηση για το τί θα μπορούσε να είναι πραγματικά. Αμέσως μετά την κατάρριψή του, οργανώθηκε μια επιχείρηση περισυλλογής των συντριμμιών του η οποία θεωρήθηκε πολύ σημαντική και από τον Trudeau και από τον Biden προκειμένου «να εξακριβωθεί με ακρίβεια η φύση και η προέλευσή του».

Μόλις 24 ώρες αργότερα, ένα ακόμα, σχεδόν πανομοιότυπο ιπτάμενο αντικείμενο καταρρίφθηκε καθώς πετούσε σε ύψος 20.000 ποδιών πάνω από τη λίμνη Huron στο Michigan. Για άλλη μια φορά, η καινούργια αυτή κατάρρευση αιτιολογήθηκε ως απαραίτητη για την ασφάλεια των πτήσεων κάθε λογής αεροσκαφών. Ωστόσο, ένας επιπρόσθετος λόγος που επέβαλλε την καταστροφή του ήταν το ότι το αντικείμενο αυτό πετούσε κοντά σε περιοχές που «το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ θεωρούσε στρατιωτικά ευαίσθητες». Και για μια ακόμα φορά, οργανώθηκε μια μεγάλη επιχείρηση περισυλλογής των συντριμμιών του άγνωστου σκάφους... Κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης τύπου που αφορούσε όλα αυτά τα παράξενα γεγονότα, ο στρατηγός Glen Van Herck, ένας υψηλόβαθμος διοικητής του Αμερικανικού στρατεύματος, απαντώντας στην ερώτηση του κατά πόσο αυτά τα αντικείμενα μπορεί να είναι εξωγήινης προέλευσης απάντησε ότι «καμία εκδοχή δεν έχει αποκλειστεί».

συνέχεια δήλωσε ότι η Υπηρεσία του θα «εξακολουθούσε να αξιολογεί κάθε είδους απειλή γνωστή ή άγνωστη» προκειμένου να υπερασπιστεί τον εναέριο χώρο των ΗΠΑ. Σύμφωνα με μια επίσημη δήλωση του Λευκού Οίκου στις 13 Φεβρουαρίου, αν και οι αρχές της χώρας δεν ήταν απόλυτα σίγουρες για το τι ακριβώς συμβαίνει, οι υποψίες βαρύνουν την Κινεζική κυβέρνηση η οποία κατά πάσα πιθανότητα εκτελούσε κάποιο προχωρημένο πρόγραμμα κατασκοπίας στα πλαίσια του οποίου άγνωστα αντικείμενα πετούσαν πάνω από τους ουρανούς των ΗΠΑ. Επιπλέον, και άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα το Ηνωμένο Βασίλειο, άρχισαν να παρακολουθούν τον εναέριο χώρο τους με μεγαλύτερη προσοχή. Ο Υπουργός Άμυνας του Ηνωμένου Βασιλείου Ben Wallace, δήλωσε ότι «Το Ηνωμένο Βασίλειο και οι σύμμαχοί μας θα εξετάσουμε τη σημασία που έχουν εκείνες οι εναέριες εισβολές όσον αφορά την ασφάλειά μας» προσθέτοντας ότι «αυτά τα περιστατικά είναι ενδεικτικά του πως η παγκόσμια κατάσταση αλλάζει προς το χειρότερο». Στο μεταξύ, σύμφωνα με μια επιπρόσθετη και μεταγενέστερη πληροφορία που δυστυχώς δεν κατέστη δυνατόν να επαληθευτεί ως προς την γνησιότητά της, ένα παρόμοιων χαρακτηριστικών αντικείμενο εθεάθη να ίπταται πάνω από την ανατολική Κίνα. Σύμφωνα με την ίδια πηγή, οι Κινεζικές αρχές διέταξαν την άμεση κατάρριψή του, αλλά δυστυχώς κανείς δεν γνωρίζει τι έγινε έκτοτε. Κατόπιν όλων αυτών, αν αποδειχτεί ότι οι Κινέζοι ή κάποιο άλλο έθνος δεν ευθύνονται για αυτές τις παραβιάσεις του εναέριου χώρου των ισχυρότερων κρατών του πλανήτη μας, τότε η εικόνα που δημιουργείται είναι πολύ χειρότερη από αυτή που φαντάζεται ο Βρετανός αξιωματούχος. Για παράδειγμα, τι θα κάνουμε αν αποδειχτεί ότι η προέλευσή τους είναι εξωγήινη; Μήπως θα πρέπει να αρχίσουμε να αναλογιζόμαστε το ενδεχόμενο Ανατολή και Δύση να αντιμετωπίζουν έναν κοινό άγνωστο πιθανό εχθρό; Και ποια θα είναι η εξέλιξη αυτής της ιστορίας αν αποδειχτεί ότι αυτά τα αντικείμενα-επανδρωμένα ή μη-έχουν εξωγήινη προέλευση;

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΤΙΑ ΣΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

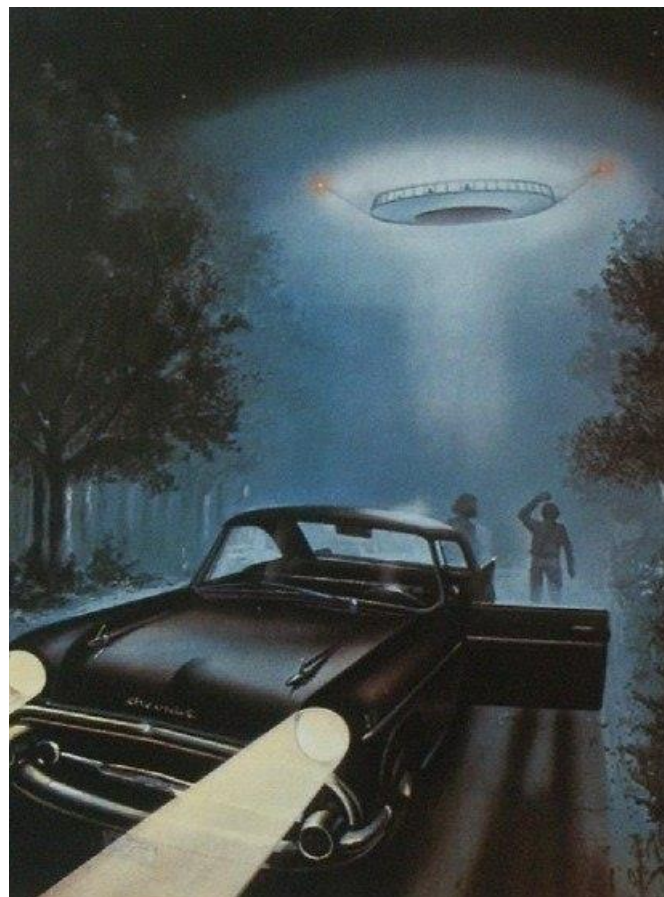
Μία υπολογίσιμη δύναμη

Πολλές εμφανίσεις ΑΤΙΑ προαναγγέλλονται από την ακανόνιστη συμπεριφορά των ηλεκτρικών συσκευών και τη διακοπή των μηχανών των αυτοκινήτων. Ποιες δυνάμεις μπορούν να φέρουν τέτοιες αναταραχές; Γίνονται επίτηδες ή είναι απλά αποτελέσματα του περάσματος ενός ΑΤΙΑ;

Too Charles Lockwood

Το βράδυ, στις 2 Νοεμβρίου 1957, ήταν επεισοδιακό για τον αστυφύλακα Α.Τ. Φούλερ, που εκτελούσε υπηρεσία στο αρχηγείο της αστυνομίας στην πόλη Λίβελαντ, του Τέξας. Περίπου στις 11 μ.μ. δέχτηκε το πρώτο παράξενο τηλεφώνημα. Ήταν από κάποιον Σωσέντο, που οδηγούσε 6 χιλιόμετρα δυτικά του Λίβελαντ μ' ένα σύντροφο του όταν ένα ζωηρό φωτισμένο, κίτρινο και άσπρο αντικείμενο σε σχήμα τορπίλης πλησίασε με μεγάλη ταχύτητα το φορτηγό του. Καθώς το αντικείμενο περνούσε χαμηλά πάνω από το φορτηγό, οι προβολείς έσβησαν και η μηχανή σταμάτησε. Το αντικείμενο έβγαζε αρκετή θερμότητα και όταν ο Σωσέντο κατέβηκε από το φορτηγό για να το κοιτάξει, αναγκάστηκε να πέσει στο χώμα. Μόλις το ΑΤΙΑ απομακρύνθηκε, οι προβολείς άναψαν πάλι και η μηχανή ξαναπήρε μπρος εύκολα. Οι δύο άντρες οδήγησαν αρκετή απόσταση πριν τηλεφωνήσουν στην αστυνομία. Ο αστυνόμος Φόουλερ όμως δεν έδωσε σημασία στο τηλεφώνημα. Μία ώρα αργότερα ένα άντρας τηλεφώνησε από 6 χιλιόμετρα ανατολικά του Λίβελαντ (στην κατεύθυνση που ακολουθούσε το πρώτο αντικείμενο) και είπε στον αστυνόμο Φόουλερ, ότι συνάντησε ένα φωτεινό αντικείμενο σε σχήμα αυγού και 60 μέτρα μήκος, να κάθεται στη μέση του δρόμου. Καθώς το αυτοκίνητο πλησίαζε, η μηχανή του σταμάτησε και οι προβολείς έσβησαν. Ο μάρτυρας είπε ότι το αντικείμενο έφεγγε σαν μία μεγάλη λάμπα με νέον και έριχνε ζωηρό φως σε όλη την περιοχή. Μόλις βγήκε από το αυτοκίνητο του, το ΑΤΙΑ απογειώθηκε και πέταξε σε αρκετή απόσταση. Μετά το φως του έσβησε. Η μηχανή του αυτοκινήτου μπορούσε πια να ξαναλειτουργήσει. Λίγη ώρα αργότερα, ο αστυφύλακας δέχτηκε άλλο ένα τηλεφώνημα. Ένα φωτεινό αντικείμενο καθισμένο στο δρόμο είχε σταματήσει άλλον ένα αυτοκινητιστή. Η μηχανή και τα φώτα του είχαν σβήσει. Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, ο Νιούελ Ράιτ οδηγούσε προς το Λίβελαντ όταν το αμπερόμετρο του αυτοκινήτου άρχισε να χοροπηδάει, η μηχανή σταμάτησε και τα φώτα έσβησαν. Βγήκε έξω να κοιτάξει τη μηχανή αλλά δεν βρήκε τίποτα στραβό με την μπαταρία ή τα σύρματα. Τότε πρόσεξε ένα οβάλ αντικείμενο, στο δρόμο, μπροστά του, όμοιο μ' εκείνα των προηγούμενων εμφανίσεων. Μέσα στην επόμενη ώρα έφτασαν τουλάχιστον τέσσερις παρόμοιες αναφορές. Ένας αξιωματικός της πυροσβεστικής μίλησε για ένα κόκκινο φως που είδε στον ουρανό την ώρα που το όχημα του έχανε την ιπποδύναμη του και τα φώτα του έσβηναν. Ένα παρόμοιο κόκκινο φως αναφέρθηκε από ένα σερίφη και τον βοηθό του. Η νύχτα εκείνη του Νοέμβρη, στο Λίβελαντ, ήταν ξεχωριστή. Σε όλα όμως τα μέρη της γης ο κόσμος ανέφερε παρόμοια παράξενα περιστα-

τικά σε διάφορες εποχές. Η κακή λειτουργία του αυτοκινήτου, που μερικές φορές περιγράφεται όταν παρουσιάζεται ένα ΑΤΙΑ, περιλαμβάνει παράσιτα στο ραδιόφωνο, άσχημη λειτουργία ή διακοπή της μηχανής, λανθασμένες ενδείξεις των οργάνων, σβήσιμο των προβολέων, ακόμα και μεγάλη καταστροφή στα καλώδια του οχήματος. Στις περισσότερες περιπτώσεις ο οδηγός μπόρεσε να ξαναβάλει μπρος τη μηχανή, μόλις το αντικείμενο έφυγε από την περιοχή. Σε μερικές περιπτώσεις οι οδηγοί ή οι επιβάτες αναστατώθηκαν πολύ και περιγράψανε παράξενες αισθήσεις ζέστης ή στατικού ηλεκτρισμού. Οι περιπτώσεις επίδρασης στα οχήματα είναι παραδείγματα στενών επαφών γενικά ανήκουν στο δεύτερο είδος, που περιλαμβάνονται επιδράσεις στο περιβάλλον. Επίσης πληρώματα αεροπλάνων πρόσεξαν διαταραχές στα ηλεκτρικά συστήματα των ώρα της εμφάνισης των ΑΤΙΑ. Στις 4 Νοεμβρίου 1957 ένα C-46 των Αεροπορικών Γραμμών Βάριγκ, σε μία πτήση ανάμεσα στο Πόρτο Αλέγκρε και το Σάο Πάολο της Βραζιλίας, συνάντησαν ένα παράξενο αντικείμενο. Ο κυβερνήτης και ο συγκυβερνήτης είδαν ένα κόκκινο φως να πλησιάζει γρήγορα προς το μέρος τους. Ξαφνικά το αντικείμενο φάνηκε να πηδάει σ' ένα τόξο 450 και απότομα μεγάλωσε. Στο αεροσκάφος απλώθηκε μια μυρωδιά καμένου λάστιχου και κάηκαν το ραδιογωνιόμετρο, ένα δυναμό και ο πομπός του ασύρματου. Μετά, το αντικείμενο εξαφανίστηκε σχεδόν αμέσως. Επηρεάστηκαν όμως και πλοία. Στις 3

μ.μ. περίπου της 15 Δεκεμβρίου 1968 στη Νησίδα Χόουκ της Αλάσκας, δύο άντρες πάνω στο φορτηγό πλοίο Teel παρατήρησαν ένα σφαιρικό, λευκό φως να τους πλησιάζει. Στις 7 μ.μ. το αντικείμενο ήταν α-

κόμα ορατό και φαινόταν ότι έπλεε στο νερό. Το επόμενο βράδυ, το ίδιο παράξενο φως φάνηκε πάλι. Προχωρούσε αργά, ώσπου έφτασε ακριβώς πάνω στο κατάρτι του Teel, σε ύψος περίπου 21 μέτρων. Δεν ακουγόταν τίποτα. Το πλήρωμα του Teel ήρθε σ' επαφή με την Αεροπορική Βάση Έλμεντορφ και την ακτοφυλακή, με τον ασύρματο. Μετά από πέντε περίπου λεπτά το ηλεκτρικό ρεύμα και ο ασύρματος του πλοίου σταμάτησαν. Μια βοηθητική ηλεκτρική γεννήτρια ντίζελ δίστασε να λειτουργήσει και έδειξε ότι σταματάει. Τότε το αντικείμενο απομακρύνθηκε και η γεννήτρια άρχισε να λειτουργεί κανονικά. Το αντικείμενο χάθηκε τελείως μετά από 15 λεπτά. Πολλοί αποκαλούν αυτές τις περιπτώσεις «ηλεκτρομαγνητικές». Στην πραγματικότητα, η μοντέρνα φυσική δεν μπορεί να εξηγήσει πολλές από τις περιπτώσεις που αναφέρονται. Για παράδειγμα λέχθηκε ότι τα ΑΤΙΑ πρέπει να εκπέμπουν ένα δυνατό μαγνητικό πεδίο, που επηρεάζει τα όργανα του οχήματος. Αν είναι έτσι, τότε θα πρόκειται για ένα πεδίο ρυθμιζόμενο με μεγάλη ακρίβεια. Μια πολύ συγκεκριμένη παρενόχληση συναντάμε σε μια αναφορά από την Περσία. Στις 18 Σεπτεμβρίου 1976 ένα άγνωστης ταυτότητας αντικείμενο εντοπίστηκε από το πύργο ελέγχου του αεροδρομίου Μεχραμπάντ της Τεχεράνης και δύο αεριοθούμενα Φάντομ της Ιρανικής Αεροπορίας στάλθηκαν για αναγνώριση. Οι πιλότοι περιγράφανε

ότι το αντικείμενο ήταν στρογγυλό· καθώς πλησίαζαν, επιταχύνθηκε πολλές φορές πάνω από την ταχύτητα του ήχου και μετά γύρισε να κυνηγήσει για λίγο τα αεριοθούμενα. Όταν οι πιλότοι βιάστηκαν να α-

νοίξουν πυρ, τα ηλεκτρονικά όργανα ελέγχου των πυροβόλων δεν αντέδρασαν. Το ηλεκτρονικό σύστημα των αεροπλάνων, μαζί με τον ασύρματο, δεν λειτουργούσαν στα 5 χιλιόμετρα από το αντικείμενο. Για να συνοψίσουμε: έχουμε πολλές περιπτώσεις μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο παρενόχλησης οχημάτων όταν κάποιο ΑΤΙΑ βρισκόταν κοντά. Εκτός από τις ηλεκτρικές και μαγνητικές επιδράσεις, οι οδηγοί και οι επιβάτες ανέφεραν αλλαγές στην πίεση του αέρα, αλλαγές θερμοκρασίας, παροδική παράλυση, «ηλιοκαψίματα» και άλλες διανοητικές και σωματικές αλλαγές. Υπάρχουν πολλές αβάσιμες θεωρίες για την αιτία των φανερών αυτών επιδράσεων. Οι UFOλόγοι λένε ότι φταίει ένα «έντονο ηλεκτρομαγνητικό πεδίο». Μια πολύ γνωστή επίσημη έρευνα είχε γίνει για λογαριασμό της Επιτροπής Κόντον. (Η έρευνα των ΑΤΙΑ ανατέθηκε το 1967 στο πανεπιστήμιο Κολοράντο και έμεινε γνωστή ως «Επιτροπή Κόντον» που διήρκεσε δύο χρόνια. Επικεφαλής της επιτροπής ήταν ο διάσημος φυσικός και καθηγητής του Κολοράντο, Έντουαρντ Κόντον, ο οποίος δεν ήξερε ούτε και ήθελε να μάθει τίποτα για τα ΑΤΙΑ. Θεωρούσε ότι ερευνούσε αναφορές απάτης, και πολύ πριν από το τέλος των ερευνών είχε πειστεί ότι τα ΑΤΙΑ είναι ανοησίες. Το προσωπικό στα μέσα των ερευνών θεώρησε ότι ο Κόντον προκαταλάμβανε τα αποτελέσματα, με αποτέλεσμα οι έρευνες να σταματήσουν και πολλοί να α-

πολυθούν. Παρά τα ισχυρά επιστημονικά διαπιστευτήρια του καθηγητή η επιτροπή θα συνεχίσει να υπολειτουργεί και ο ίδιος ο Κόντον θα δηλώσει ότι η μελέτη είναι ελλιπής και θα χρειαστεί ίσως κάποιο άλλο σχέδιο.) Μία ομάδα μελέτησε την επίδραση ισχυρών μαγνητικών πεδίων πάνω στο μαγνητισμό των αυτοκινήτων. Ανακάλυψαν ότι κατά την κατασκευή, τα αυτοκίνητα αποκτούν μαγνητικά πεδία

όμοια με το μαγνητικό πεδίο της γης του, τότε, χρόνου και τόπου. Σε κανονικές καταστάσεις το μαγνητικό αυτό διάγραμμα δεν αλλάζει και είναι όμοιο σ' όλα τα αυτοκίνητα του ίδιου μοντέλου και του ίδιου χρόνου. Όταν οι ερευνητές υπέβαλαν την καρότσα του αυτοκινήτου σ' ένα διαφορετικό μαγνητικό πεδίο, περνώντας από πάνω του μαγνήτες, βρήκαν ότι το διάγραμμα του μαγνητισμού άλλαξε. Συμπέραναν ότι κάθε αυτοκίνητο που υποβάλλεται σε έντονη μαγνητική επίδραση, ικανή να προκαλέσει κακή λειτουργία, θα έχει πια ένα αλλαγμένο μαγνητικό διάγραμμα. Δύο αυτοκίνητα που κατατέθηκε ότι λειτουργούσαν ανώμαλα κατά την παρουσία ΑΤΙΑ, μελετήθηκαν: και στις δύο περιπτώσεις βρέθηκε ότι τα μαγνητικά τους διαγράμματα δεν είχαν αλλάξει από την εποχή της κατασκευής τους. Η αιτία της ενόχλησης δεν μπορούσε να είναι λοιπόν, ένα έντονο μαγνητικό πεδίο.

Αναπαραγωγή των επιδράσεων

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα μαγνητικά πεδία δεν έπαιξαν σημαντικό ρόλο σε άλλες περιπτώσεις. Λίγα μόνο αυτοκίνητα που αναμίχθηκαν στις παρουσίες των ΑΤΙΑ, μελετήθηκαν συστηματικά, όσο χρειάζεται για να ερευνηθεί το πως και το γιατί των επιδράσεων που προκλήθηκαν. Μία ομάδα που συγκροτήθηκε από τον τότε Βρετανικό Ερευνητικό Σύλλογο για τα ΑΤΙΑ, έκανε μικρής κλίμακας πειράματα για την επίδραση των μαγνητικών πεδίων. Ένα ενδιαφέρον εύρημα είναι ότι ο ρυθμιστής ρεύματος-βολτάζ πολλών αυτοκινήτων μπορεί να διαταραχθεί από σχετικά μικρής έντασης πεδία. Με κλεισμένο όμως το καπό, η καρότσα ενός αυτοκινήτου είναι μία ισχυρή μαγνητική ασπίδα: θα χρειαζόνταν εξαιρετικά δυνατά πε-

δία έξω από το αυτοκίνητο για να προκαλέσουν ακόμα και αδύνατα πεδία μέσα στο διαμέρισμα της μηχανής. Άλλες αιτίες διαταραχής των οχημάτων που προτάθηκαν, περιλαμβάνουν μικροκύματα που μπορούν να προκαλέσουν υπερθέρμανση στα στοιχεία του αυτοκινήτου, και έντονο υπεριώδες φως, που μπορεί να ελευθερώσει ηλεκτρόνια στο μέταλλο του σώματος του αυτοκινήτου και να αυξήσει τις αδέσμευτες εντάσεις και ρεύματα (και να συνδυαστεί ίσως με τα εγκαύματα στο δέρμα, μερικών περιπτώσεων). Η πιο παράξενη θεωρία, που μελετήθηκε όμως προσεχτικά, είναι ότι η ακτινοβολία των μικροκυμάτων επιδρά στα νήματα πυράκτωσης από βολφράμιο, των προβολέων, με τέτοιο τρόπο που μεγάλη ποσότητα ρεύματος διοχετεύεται από την μπαταρία, κάνοντας τη μηχανή του αυτοκινήτου να χάνει στροφές. Με αδειασμένη, όμως, μπαταρία δεν λειτουργεί πάλι αν δεν ξαναφορτιστεί ενώ σε πολλές περιπτώσεις, όπως περιγράψαμε, η μηχανή ξαναπήρε μπρος μόλις έφυγε το ΑΤΙΑ. Οι οργανισμοί έρευνας των ΑΤΙΑ, χωρίς χρηματοδότηση και βασισμένοι στις εθελοντικές προσπάθειες των μελών τους, δεν μπορούν ν' αναλάβουν την τεράστια έρευνα που θα χρειαζόταν, να εντοπίσουν τις φυσικές αιτίες που θα σταματήσουν ένα όχημα και θα έσβηναν τους προβολείς του. Είμαστε όμως βέβαιοι ότι οι επίσημοι κύκλοι, με πιο άφθονα μέσα, ενδιαφέρονται πολύ για το πρόβλημα. Οι στρατιωτικοί δεν θα μπορούσαν να μην ενδιαφερθούν για μια πιθανή ακτίνα που «σταματά τα οχήματα ή ακόμα και αεροπλάνα! Μάλιστα θα παραμελούσαν το καθήκον τους, αν δεν ενδιαφέρονταν για λόγους άμυνας να προστατευθούν από ένα τόσο σημαντικό όπλο. Τα αποτελέσματα της έρευνας άλλωστε τα έχουμε δει στο φως της ημέρας

ΑΤΥΑ: ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Ένα απύθμενο μυστήριο

Η ελληνική διάσταση
του φαινομένου

Όλοι έχουν ακούσει για τα ιπτάμενα
αντικείμενα άγνωστης ταυτότητας,
πόσοι όμως άκουσαν για τα υποβρύχια
αντικείμενα άγνωστης ταυτότητας;

Πρέπει να διευκρινίσουμε πως όταν κάνουμε λόγο για ΑΤΥΑ (Αγνώστου Ταυτότητας Υποβρύχια Αντικείμενα), δεν αναφερόμαστε σε εξωγήινους όπως έχει συνδεθεί λανθασμένα. Αναφερόμαστε σε αντικείμενα που δεν μπορούν να κατηγοριοποιηθούν σε γνωστά ανθρώπινα κατασκευάσματα ή σε αντίστοιχες δημιουργίες της φύσης, και ο λόγος είναι, πως έχουν παράξενα σχήματα, ενώ κινούνται με ταχύτητες και εκτελούν ελιγμούς με τέτοιο θαυμαστό τρόπο, που η σημερινή τεχνολογία αδυνατεί να αναπαραγάγει ή και να εξηγήσει ακόμα. Χαρακτηριστικές είναι κάποιες περιπτώσεις που έχουν καταγραφεί, χωρίς ποτέ να δοθεί μια ικανοποιητική εξήγηση.

Το βράδυ της 30 Ιουλίου 1967, ο Γιόργκε Μοντόγια ήταν αξιωματικός υπηρεσίας στο Αργεντινό πλοίο Naviero, ταξιδεύοντας στο Νότιο Ατλαντικό 190 χιλιόμετρα έξω από τη Βραζιλιάνικη ακτή. Κοιτάζοντας προς την δεξιά πλευρά του πλοίου, ο Μοντόγια ξαφνιάστηκε βλέποντας ένα παράξενο σκάφος σε σχήμα πούρου να γλιστράει σιωπηλά μέσα στο νερό κάπου 15 μέτρα μακριά. Το κοίταξε κατάπληκτος για μια στιγμή και αμέσως ειδοποίησε τον καπετάνιο με την ενδοσυνεννόηση. Όταν ο καπετάνιος Τούλιαν Αρντάνζα ανέβηκε στο κατάστρωμα, το μυστηριώδες σκάφος έτρεχε ακόμα δίπλα στο πλοίο. Οι δύο άντρες το μελέτησαν για δεκαπέντε περίπου λεπτά που έμεινε σε αυτή τη θέση. Το μυστηριώδες σκάφος έφεγγε με ένα ζωηρό μπλε-άσπρο φως και δεν άφηνε απόνερα. Υπολόγισαν ότι το μήκος του αντικειμένου ήταν περίπου 32 με 33 μέτρα. Μετά, χωρίς προειδοποίηση, το άγνωστο αντικείμενο γύρισε προς το εμπορικό πλοίο και λάμποντας ζωηρά καθώς επιταχυνόταν, καταδύθηκε περνώντας κάτω από το πλοίο και χάθηκε αμέσως στα βάθη του ωκεανού. Οι αξιωματικοί και το πλήρωμα μόλις είχαν συναντήσει ένα από τα αινιγματικά υποβρύχια αντικείμενα άγνωστης ταυτότητας. Σε μια συνέντευξη που έδωσε αργότερα ο καπετάνιος είπε ότι, σίγουρα δεν ήταν ένα συμβατικό υποβρύχιο, ούτε φάλαινα, και στα 20 χρόνια της ζωής του στη θάλασσα δεν ξανάδε τίποτα σαν αυτό. Ο αριθμός των εμφανίσεων ΑΤΙΑ που αναφέρθηκαν από το τέλος της δεκαετίας του 1940, φθάνει σε δεκάδες χιλιάδες και οι αναφορές που συγκεντρώθηκαν δείχνουν ότι και τα ΑΤΥΑ είναι το ίδιο πολλά στα νερά του πλανήτη μας, όσα και τα ΑΤΙΑ στους ουρανούς. Περισσότερο από 70% της επιφάνειας της Γης σκεπάζεται με νερό. Το μέσο βάθος των θαλασσών και των ωκεανών είναι 3 χιλιόμετρα και ο άνθρωπος μόλις άρχισε την εξερεύνηση

της απέραντης περιοχής που βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια. Εκεί, τεχνολογικά προηγμένα όντα, θα μπορούσαν να βρουν ένα ιδανικό χώρο για ν' αναπτύξουν τις δραστηριότητες τους μακριά από τα βλέμματα των ανθρώπων. Όπως κατάφεραν ερευνητές να ξεθάψουν αναφορές για ΑΤΙΑ με χρονολογίες πριν από τις εμφανίσεις του 1947, έτσι υπάρχουν αναφορές για ΑΤΥΑ από τον περασμένο αιώνα. Την νύχτα της 24 Φεβρουαρίου 1885, στο Βόρειο Ειρηνικό, το πλήρωμα του πλοίου Innerwich είδε ένα μεγάλο αντικείμενο, που έλαμπε μ' ένα ζωηρό κόκκινο φως, να καταδύεται στη θάλασσα τινάζοντας ψηλά μία μεγάλη στήλη νερού καθώς βυθιζόταν κάτω από τα κύματα. Στις 12 Νοεμβρίου 1887, κοντά στο Ακρωτήριο Ρέης, στο Νιουφάουντλαντ, ο Καπετάνιος Μουρ του Βρετανικού πλοίου Siberian παρακολούθησε για πέντε λεπτά «μία μεγάλη πύρινη σφαίρα» που υψώθηκε από τον ωκεανό σε ύψος 15 μέτρων. Κινήθηκε προς το πλοίο του και αντίθετα στον δυνατό άνεμο, πριν αποχωρήσει. Μία από τις εντυπωσιακές περιπτώσεις από τα αρχεία των ΑΤΥΑ συνέβη στις ακτές της Βόρεια Αμερικής. Ο 19χρονος Γουέσλεϋ Γκρούμαν, που οδηγούσε προς το Όκ Μπλαφ της Μασαχουσέτης, το βράδυ της 27ης Μαρτίου 1979, πρόσεξε μια πράσινη ανταύγεια πάνω από την κορυφή μερικών αμμόλοφων και κοίταξε προς την θάλασσα μόλις ξεπέρασε τα εμπόδια αυτά. Περίπου 60 μέτρα μακριά από την ακτή, επέπλεε στο νερό ένας μακρύς, φωτεινός κύλινδρος 9 μέτρων. Ο Γκρούμαν σταμάτησε το αυτοκίνητο του ενώ το ΑΤΥΑ ανέβαινε σιωπηλά από την επιφάνεια και βγήκε έξω για να παρακολουθήσει την ανύψωση του. Αποφάσισε να πάρει από το αυτοκίνητο τον δυνατό φακό του, αλλά ανακάλυψε ότι μπορούσε να κουνήσει μονάχα το κεφάλι του. Η παράλυση κράτησε ώσπου το ΑΤΥΑ πέταξε μακριά και ο Γκρούμαν ανέφερε άλλες δύο παράξενες επιδράσεις που πρόσεξε. Η πρώτη ήταν ότι το ραδιόφωνο του αυτοκινήτου του εξέπεμπε ένα χαμηλής συχνότητας βόμβο όλη την ώρα της εμφάνισης και η δεύτερη ήταν η συμπεριφορά του ρολογιού του. Η ημερομηνία στο ρολόι του ήταν τρεις μέρες μπροστά από την ημερομηνία της εμπειρίας, αλλά την επόμενη έδειχνε τη σωστή ημερομηνία και από τότε δούλευε σωστά. Στο Νιούπορτ του Ρον Άιλαντ, ο Τζων Γκάλαχερ πρόσεξε κατά τη διάρκεια της ημέρας κάτι άγνωστο να υψώνεται ή να προωθείται στη θάλασσα. Τον Απρίλιο του 1961 δούλευε σ' ένα σπίτι κοντά στην ακτή και είδε μια κόκκινη σφαίρα να χοροπηδάει στα κύματα. Παραξενεμένος ανέβηκε στο δεύτερο πάτωμα για να δει καλύτερα και είδε ότι το αντικείμενο βρισκόταν 180 μέτρα από την ακτή και προχωρούσε προς τ'

ανοιχτά. Ξαφνικά υψώθηκε σταθερά σε ένα ύψος 18 μέτρων, σταμάτησε και μετά επιταχύνοντας στα 160 χιλιόμετρα ανά ώρα, περίπου, χάθηκε πετώντας προς την ανοιχτή θάλασσα. Υποβρύχια αντικείμενα άγνωστης ταυτότητας έχουν απλώσει τη δράση τους και σε στεριανά νερά. Αναφέρθηκε ότι φάνηκαν να μπαίνουν και να βγαίνουν από λίμνες και ποτάμια, λιμάνια, χαράδρες και φιόρδ. Μια μαζική εμφάνιση έγινε στον ποταμό Αραγκουάρι της Βραζιλίας, τον Νοέμβριο του 1980, όταν περισσότεροι από 70 άνθρωποι που περίμεναν το πορθμείο, είδαν ένα στερεό αντικείμενο με διάμετρο 5 μέτρα να βγαίνει από το νερό. Για τέσσερα λεπτά περίπου ταλαντευόταν σε ένα ύψος 200 μέτρων και μετά, αργά, ανοίχτηκε στη θάλασσα. Κάποια στιγμή πλησίασε την ακτή στα 30 μέτρα. Ο οδηγός και οι επιβάτες ενός λεωφορείου του Λονδίνου είδαν από κοντά ένα ασημόχρωμο ΑΤΥΑ σε σχήμα πούρου, να βυθίζεται στον ποταμό Λη, αφού έκοψε τα τηλεφωνικά σύρματα και χάραξε ένα σημάδι στην τσιμεντένια όχθη. Ο Μπομπ Φωλ οδηγούσε το 123 λεωφορείο προς το Τόπτενχαμ, στις 13 Απριλίου 1964, όταν το ΑΤΥΑ έπεσε δίπλα στον δρόμο, μπροστά του και μέσα στο ποτάμι. Η αστυνομία που δεν βρήκε τίποτα αφού έψαξε το ποτάμι που είχε βάθος δύο μέτρα, συμπέρανε ότι οι μάρτυρες ίσως είδαν κάποιο σμήνος από πάπιες – αλλά αυτό δεν δικαιολογεί τα κομμένα σύρματα και το χαραγμένο τσιμέντο. Στις 23 Μαΐου 1969 τρεις αυτόπτες μάρτυρες είδαν «ένα στρογγυλό γυαλιστερόαντικείμενο με κόκκινα φώτα που αναβόσβηναν» να πέφτει μέσα στον Σαιν Λώρενς. Η έρευνα της αστυνομίας «δεν βρήκε τίποτα». Στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας στις 10 Σεπτεμβρίου 1967, τρεις ψαράδες είδαν έναν «ιπτάμενο δίσκο» να πέφτει στη θάλασσα ενώ στη συνέχεια μάζεψαν τα συντρίμμια του. Μετά από χημικές αναλύσεις διαπιστώθηκε ότι αυτά τα κομμάτια ήταν από μαγνήσιο, καθαρότητας ανώτερης από αυτήν που επιτυγχάνεται με τις συνηθισμένες μεθόδους. Το 1972, το Νορβηγικό Ναυτικό ακολούθησε για δυο εβδομάδες ένα USO στο Sognefjord,

ένα από τα μακρύτερα και βαθύτερα φιόρδ παγκοσμίως. Στις 20 Νοεμβρίου, το αντικείμενο εξήλθε από το νερό. Σύμφωνα με τις περιγραφές, ήταν ένα συμπαγές, αθόρυβο, σκάφος, σε σχήμα πούρου. Όταν ένα από τα πλοία άνοιξε πυρ εναντίον του, το USO απλά καταδύθηκε ξανά και χάθηκε μέσα στα κύματα. Το 1969, οι θαλασσοπόροι του USS Cartaterra, διαπερνούσαν τα παγωμένα νερά της Ανταρκτικής όταν ξαφνικά, ένα τεράστιο υποβρύχιο σκάφος έσπασε τον πάγο και εκτοξεύτηκε στον ουρανό, αφήνοντας πίσω του μια καλοσχηματισμένη τρύπα. Τον Αύγουστο του 1965 κατά την διάρκεια ταξιδιού στην Κόκκινη Θάλασσα το πλήρωμα του ατμόπλοιου Raduga παρατήρησε μια φλογερή σφαίρα να αναδύεται και να αιωρείται, φωτίζοντας την επιφάνεια του νερού. Η σφαίρα είχε διάμετρο 60 μέτρα. Το Shag Harbour είναι ένα μικρό ψαροχώρι στη Νέα Σκωτία, του Καναδά. Στις 4 Οκτωβρίου 1967, ένα άγνωστο αντικείμενο διαμέτρου 20 μέτρων περίπου εθεάθη να πέφτει από τον ουρανό στη θάλασσα και να προχωρεί κάτω από το νερό, αφήνοντας αφρό στην επιφάνεια. Η συγκεκριμένη περίπτωση είναι σημαντική όχι μόνο γιατί υπάρχουν πολλές μαρτυρίες αλλά και γιατί κυβερνητικά έγγραφα επικυρώνουν ότι πράγματι εκείνο το βραδύ κάτι παράξενο έπεσε στην θάλασσα. Η δύναμη των αινιγματικών αυτών μηχανών, αν είναι μηχανές, φαίνεται τεράστια όπως δείχνει η ακόλουθη αναφορά από τα παγωμένα νερά της Σουηδίας. Στις 30 Απριλίου 1976, ανάμεσα στις 5:15 και 5:30 μ.μ. τρεις αυτόπτες μάρτυρες είδαν ένα σκούρο γκρι αντικείμενο με μήκος 9 μέτρα, να προχωρεί μέσα στη λίμνη Σιλγιάν της κεντρικής Σουηδίας, ανοίγοντας ένα κανάλι σε πάγο πάχους 20 εκατοστών. Το κανάλι είχε πλάτος από 3 μέχρι 3,6 μέτρα και κατευθυνόταν κάθετα στη λίμνη για πάνω από 800 μέτρα. Ενώ το ΑΤΥΑ έσκιζε τον πάγο με 95 χλμ/ώρα, κομμάτια πάγου και νερό πετάγονταν προς τα πλάγια. Για πολλά χρόνια οι Σκανδιναβοί ενοχλούνταν από αντικείμενα άγνωστης ταυτότητας που έπεφταν στις λίμνες τους από τον ουρανό. Πολλά απ' αυτά έπεσαν το 1946 και αρχικά ονομάστηκαν μετεωρίτες από τον τύπο, αλλά όταν οι αναφορές άρχισαν να τα περιγράφουν σαν ασημόχρωμα βλήματα σε σχήμα τορπίλης, που αφήναν πίσω τους καπνό, άρχισαν να ονομάζονται «ρουκέτες φαντάσματα».

Η ελληνική διάσταση του φαινομένου

Με το πρώτο καταιγισμό αναφορών για άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα στον ελλαδικό ουρανό στη μέση της δεκαετίας του 1940, υπήρξαν παράλληλα

και κάποιες καταγραφές που αναφέρονταν σε παράξενα αντικείμενα που «βουτούσαν» στην θάλασσα και χάνονταν, φώτα από το βυθό της θάλασσας που γίνονταν ορατά από πλότους αεροσκαφών, συντριβές ιπτάμενων αντικειμένων σε θαλάσσιες περιοχές χωρίς ποτέ να βρεθούν συντρίμια, αλλά και παράξενες λάμπες και εκρήξεις χωρίς ποτέ να εντοπιστούν οι πηγές αυτών των εκδηλώσεων. Μια από τις πρώτες αναφορές που έχουν καταγραφεί, αφορά σε μια έκρηξη – φάντασμα, που σημειώθηκε στις 31 Ιανουαρίου του 1947, στις 10.55μμ στον Αργοσαρωνικό. Πλήθος κόσμου από τον Πειραιά μέχρι και τη Βουλιαγμένη αντελήφθησαν μία εκθαμβωτική λάμψη στο βάθος του Σαρωνικού, και ανατολικά της Αίγινας και των Φλεβών. Ακολούθησε σφοδρότατη έκρηξη η οποία έγινε ιδιαίτερα αισθητή στη περιοχή του Πειραιά και των Λιπασμάτων. Κατόπιν εντολής του υπουργείου των Ναυτικών, απέπλευσαν άμεσα από το λιμάνι του Πειραιά, το σκάφος της ακτοφυλακής «Δίστρατον», και το ναρκαλιευτικό του πολεμικού ναυτικού «Μύκονος», και με τη βοήθεια ισχυρών προβολέων, καθ' όλην τη νύχτα, κινήθηκαν στην θαλάσσια περιοχή μεταξύ Αίγινας και Φλεβών, χωρίς ωστόσο οι έρευνες να αποφέρουν κάποιο αποτέλεσμα. Το επόμενο πρωί το λιμεναρχείο Πειραιώς, διέταξε την επιφυλακή όλων των αγκυροβολιμένων ναυαγοσωστικών. Η αστυνομική διεύθυνσή Πειραιώς, επικοινωνήσε με τους παράκτιους σταθμούς χωροφυλακής οι οποίοι ανέφεραν ότι δεν γνωρίζουν τίποτα, δεν υπάρχει κάποιο ναυάγιο, ούτε φυσικά ναυαγοί. Ο κ. Π. Κανελλόπουλος, υπουργός Ναυτικών και δημοσίας Τάξεως, ανακοίνωσε στους δημοσιογράφους ότι "...δεν υπάρχει ουδεμία συγκεκριμένη πληροφορία εν σχέσει με την σημειωθείσαν χθεν την νύκτα ισχυράν έκρηξιν..", και όπως ήταν αναμενόμενο η υπόθεση μπήκε στο αρχείο. Παρόμοιο περιστατικό με έντονη λάμψη και έκρηξη, όχι όμως στη θάλασσα, αλλά πάνω από την θαλάσσια περιοχή «Νερόμυλος» της νήσου Καρπάθου, θα σημειωθεί στις 4 Φεβρουαρίου 1958. Ένα νησί που θα το συναντήσουμε και παρακάτω. Σύμφωνα με την αναφορά του αστυνομικού σταθμάρχου του νησιού: «...την 9ην πρωινήν χθές, διήλθεν άνωθεν του χωρίου εις μέγα ύψος τεράστιον φωτεινών σώμα, κινούμενον με ιλλιγιώδη ταχύτητα. Τούτο μόλις έφθασεν άνωθεν της παραθαλασσίας τοποθεσίας «Νερόμυλος» εξερράγη με εκτυφλωτικήν λάμψιν». Και όπως ήταν αναμενόμενο «Αί αρχαί διαξέγουν ερεύνας διά την ανεύρεσιν των τεμαχίων του εκραγέντος αντικειμένου». Λάμψη και ισχυρός κρότος, θα σημειωθεί ένα χρόνο αργότερα και στην Κάλυ

μνο, στις 9 Δεκεμβρίου, όταν μία λάμψη κυανού χρώματος που θα διαρκέσει 30 περίπου δευτερόλεπτα, θα γίνει ορατή από τους κατοίκους του νησιού, ενώ ακολούθησε ισχυρός κρότος άνω του ενός λεπτού ο οποίος «εδόνησε την νήσον». Τον Νοέμβριο του 1963, ένα φλεγόμενο σώμα μεγάλου μεγέθους και με έντονη λάμψη, θεάθη να κινείται στον ουρανό και να πέφτει στη θάλασσα, στην περιοχή Σκαλοχώρι, 58 χιλιόμετρα από την πόλη της Μυτιλήνης, μεταξύ 19.00 και 20.30μμ. Το γεγονός καταγράφηκε από δύο άτομα, τον δικηγόρο Αθηνών κ. Θ. Σαρίκα, και τον συνάδελφό του κ. Σαρλά. Και οι δύο αντελήφθησαν ένα ουράνιο σώμα να κινείται από νοτιοδυτικά προς βορειοδυτικά, αρκετά αργά σε σχέση με αυτή των μετεωριτών, να χάνετε πίσω από το όρος που βάδιζαν, και με καθοδική πορεία προς την θάλασσα. Στην Μυτιλήνη και πάλι, πέντε χρόνια αργότερα, στις 18 Ιουλίου 1968, θα σημειωθεί μια από τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις, όταν έντεκα συνολικά σκάφη, θα «χτενίσουν» επί δύο ώρες την θαλάσσια περιοχή Νεαπόλεως, για να ανεύρουν ένα αεροπλάνο το οποίο...δεν έπεσε ποτέ! Σύμφωνα με τις εφημερίδες της εποχής, τα παιδιά και ο δάσκαλος μιας κατασκήνωσης της περιοχής, εντόπισαν τις πρωινές ώρες, ένα αεροσκάφος το οποίο αφού έχασε ύψος έπεσε στην θαλάσσια περιοχή Νεαπόλεως. Κανένα, όμως σήμα κινδύνου δεν έλαβε ο πύργος ελέγχου του αεροδρομίου, που βρισκόταν πλησίον της περιοχής, ενώ οι έρευνες υπήρξαν άκαρπες. Σύμφωνα με τις εικασίες, αφού επίσημο πόρισμα δεν υπήρξε, ο δάσκαλος με τα παιδιά υπήρξαν θύματα μαζικής οφθαλμαπάτης! Τον Ιούλιο του 1972, το Αρχηγείο Ναυτικού θα ανακοινώσει ύστερα από αναφορές πολιτών, ότι «...στis 16 Ιουλίου και ώραν 11.30 αναφέρθη ότι επέπλεεν αντικείμενο μήκους 2,5 μέτρων περίπου, που έμοιαζε με τορπίλιν στην θαλάσσια περιοχήν του Σαρωνικού Κόλπου δυτικά των βραχωνισήδων Πετροκάραβο..» Αφού αναφέρει το θαλάσσιο στίγμα του αντικειμένου, η ανακοίνωση κλείνει, εφιστώντας την προσοχή των ναυτιλλομένων. Καμία άλλη

ανακοίνωση δεν θα ακολουθήσει τις επόμενες ημέρες από το Αρχηγείο, όπως και καμία απάντηση στο ερώτημα: Γιατί μία τορπίλη μπορεί να «κόβει» βόλτες στο Σαρωνικό Κόλπο; Την δεκαετία του 1980, θα καταγραφεί η πιο γνωστή ίσως περίπτωση ΑΤΥΑ στην Ελλάδα, η οποία θα αναφερθεί σε αρκετές εφημερίδες, και θα αναδημοσιευθεί και σε πολλά περιοδικά και βιβλία του ανεξήγητου. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες πολιτών, το Σάββατο 29 Δεκεμβρίου 1984, υπήρξαν ενδείξεις ότι μικρό αεροσκάφος έπεσε στη θάλασσα και βυθίστηκε, στα ανοιχτά του χωριού Μύρτος της Ιεράπετρας στην Κρήτη. Συγκεκριμένα, όπως έγραψε το φύλλο της εφημερίδας «Τόλη» του Ηρακλείου, οι λιμενικές αρχές του Λασιθίου βρισκόντουσαν σε κινητοποίηση για να εξακριβώσουν εάν έχουν βάση οι ισχυρισμοί κατοίκων του χωριού Μύρτος Ιεράπετρας, κατά τους οποίους στις 4.20 το απόγευμα είδαν άγνωστο αντικείμενο να πέφτει φλεγόμενο στη θάλασσα, 4 μίλια νοτιοδυτικά του χωριού. Οι κάτοικοι ισχυρίζονται ότι είδαν το αντικείμενο να πέφτει με μεγάλη ταχύτητα και να δημιουργείται τεράστιος πίδακας νερού 50 μέτρων. Ειδοποιήθηκε ο Λιμενικός Σταθμός Ιεράπετρας και το Λιμεναρχείο Αγίου Νικολάου, ενώ καίκι από την περιοχή προσπάθησε να πλησιάσει το σημείο όπου βυθίστηκε το άγνωστο αντικείμενο, αλλά αναγκάστηκε να επιστρέψει λόγω της κακοκαιρίας που επικρατούσε στη θάλασσα. Στον πύργο ελέγχου του αεροδρομίου του Ηρακλείου δεν γνώριζαν τίποτα για πτήση εκείνη την ώρα, ενώ τίποτα δεν γνώριζε και ο Σταθμός Χωροφυλακής Μύρτου, πέρα από τις πληροφορίες που έδωσαν οι κάτοικοι. Λίγες ημέρες αργότερα, στις 17 Ιανουαρίου 1985, θα υπάρξει νέα κινητοποίηση των Λιμενικών Αρχών και του υπουργείου Ναυτιλίας εξαιτίας μίας φωτιάς - μυστήριο, μεταξύ Νισύρου και Τήλου. Την φωτιά και την έκρηξη που ακολούθησε, αντελήφθη πρώτος ένας πιλότος αεροσκάφους της Ολυμπιακής Αεροπορίας που ειδοποίησε σχετικά το θάλαμο Ερεύνης και Διασώσεως του υπουργείου Ναυτι-

λίας. Ο θάλαμος με τη σειρά του ενημέρωσε τις Λιμενικές Αρχές όλων των Δωδεκανήσων, ενώ παράλληλα ειδοποιήθηκαν τα παραπλέοντα εμπορικά σκάφη και το Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης του Αρχηγείου της Αεροπορίας, το οποίο έστειλε αεροσκάφος κι έψαξε την περιοχή χωρίς αποτέλεσμα μέχρι τις 2.30 πρωινή, με τη βοήθεια φωτιστικών βολίδων. Η επιβεβαίωση του πιλότου ήρθε λίγο αργότερα, όταν δύο νεαροί που βρίσκονταν στην ακτή της Νισύρου, είδαν την φωτιά χωρίς να μπορούν να εντοπίσουν την προέλευση της, όπως τουλάχιστον τηλεγράφησε στο υπουργείο Ναυτιλίας το Λιμεναρχείο της Ρόδου. Μια άλλη περίπτωση, μάλλον ΑΤΥΑ, η οποία όμως δεν ερευνήθηκε πλήρως επειδή δεν ανευρέθηκαν οι μάρτυρες είναι η παρακάτω που προέρχεται από την εφημερίδα «Απογευματινή» με ημερομηνία 5/10/1989: «Άγνωστο αντικείμενο στη θάλασσα της Μήλου. Σε συναγερμό τέθηκαν το πρωί οι λιμενικές αρχές ύστερα από σήμα του πλοιάρχου με παναμαϊκή σημαία πλοίου «ΧΟΠ 2», με το οποίο ανέφερε πτώση αεροσκάφους στη θάλασσα. Ο πλοίαρχος του «ΧΟΠ 2» Ιωάννης Γάλαρης είπε ότι χθες το πρωί στις 9.30 είδε κάτι να πέφτει στη θάλασσα αλλά δεν μπόρεσε να διαπιστώσει αν ήταν αεροσκάφος, μετεωρολογικό φαινόμενο ή άγνωστης ταυτότητας αντικείμενο. Από εκτεταμένη έρευνα που έκανε σκάφος του λιμενικού στη θαλάσσια περιοχή νότια της νησίδας του Αγίου Γεωργίου δεν διαπιστώθηκε η πτώση αεροσκάφους. Ο Β' μηχανικός του πλοίου είπε ότι είδε κάτι να πέφτει στη θάλασσα μέσα από καταιγίδα και να αφήνει πίσω του δύο έντονες γραμμές οι οποίες παρέμειναν στον ουρανό για τριάντα περίπου λεπτά. Ο ασυρματιστής του πλοίου πάντως Ιωάννης Κοντογεωργάκης είπε ότι για δέκα λεπτά περίπου η θάλασσα έβραζε και ύστερα από 45 λεπτά περίπου είδε δύο αεροπλάνα της πολεμικής αεροπορίας να πετάνε με κατεύθυνση τη Κίμωλο». Αναφορές όμως εξακολουθούν να καταφθάνουν μέχρι και σήμερα, σε οργανισμούς και ομάδες έρευνας, με πιο πρόσφατη τη θέαση ενός κατοίκου από τα Πηγάδια Καρπάθου, στις

21 Δεκεμβρίου του 2012, στις 20.55 το βράδυ. Η μαρτυρία έρχεται από το Διεθνή οργανισμό της NUFORC με τίτλο "Big white shining thing crashed in the Aegean Sea between Karpathos and Rhodes". Σύμφωνα με την

μαρτυρία: «Κάποια στιγμή είδα κάτι λευκό και λαμπερό να πετά πάνω από τη πόλη του νησιού (τα Πηγάδια Κάρπαθου). Κινούταν χαμηλά και σιωπηλά, περίπου στα 1200 με 1500 μέτρα από το έδαφος και είχε το μέγεθος ενός αεροπλάνου. Ήρθε κατευθείαν από τα νοτιοδυτικά και είχε το κλασικό σχήμα ενός μετεωρίτη, αλλά δεν νομίζω ότι ήταν ένας μετεωρίτης. Ήταν λαμπερό λευκό, ταχύτατο και

σε γωνία που πίστευα ότι θα συντριβεί στο ακρωτήριο ακριβώς βόρεια των Πηγαδιών. Όμως πέρασε πάνω από την κορυφή του ακρωτηρίου, και εκεί σε ύψος 500 μέτρων αποκόλληθηκε ένα λαμπερό κόκκινο φως που έπεσε στην

ανατολική πλευρά του νησιού. Το κύριο σώμα συνέχισε τη πορεία του και πρέπει να συνετρίβη στη θάλασσα μεταξύ Κάρπαθου και Ρόδου. Περίμενα να ακούσω κάποιο θόρυβο την στιγμή της συντριβής στο νερό, αλλά δεν ακούστηκε τίποτα. Πάντως, λίγο πριν πέσει το κόκκινο μέρος, το κύριο σώμα φάνηκε να περιστρέφεται κατά 90 μοίρες και να πετάει καθοδικά προς τα πλάγια».

Το περιεχόμενο αυτής της ιστοσελίδας δεν θα μπορέσει να σας αφήσει αδιάφορους. Ο βασικός σκοπός της Ερ.Ε.Ν.Ζω είναι να παρουσιαστούν έγκυρα στοιχεία και ντοκουμέντα για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ με στόχο την ενημέρωση του κόσμου και την εκμηδένιση των αμφιβολιών στους δύσπιστους. Οι λάτρεις και φανατικοί του αντικειμένου θα βρουν αξιόλογα και συγκλονιστικά άρθρα, αλλά και πρόσθετες παραπομπές για να συνεχίσουν το ταξίδι της αναζήτησής τους. Εάν το ενδιαφέρον σας για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι έντονο και θέλετε να μοιραστείτε τις εμπειρίες και τις απόψεις σας, η ιστοσελίδα αυτή σας δίνει την δυνατότητα να έρθετε σε επαφή με ερευνητές αυτού του τομέα, οι οποίοι έχουν να σας πουν κάτι παραπάνω από αυτά που ήδη γνωρίζετε.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

erenzw.blogspot.gr

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΛΑΞΕΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1968

ΤΟΠΟΣ: ΠΕΡΟΥ

ΕΙΣΓΗΜΕΝΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

ΦΗΜΕΣ ΓΙΑ ΒΑΣΕΙΣ ΕΞΩΓΗΙΝΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΟΥ

Το καλοκαίρι του 1968, ο αγροτικός πληθυσμός των Περουβιανών Άνδεων αναστατώθηκε τόσο πολύ από τις πολυάριθμες εμφανίσεις ιπτάμενων δίσκων στην περιοχή, ώστε οι τοπικές αρχές του Χουάραζ έστειλαν μια επιτροπή, συνοδευόμενη από ένοπλους αστυνομικούς για να ερευνήσουν τις αναφορές σύμφωνα με τις οποίες αυτοί οι «δίσκοι» χρησιμοποιούσαν ως βάση μια συγκεκριμένη περιοχή κοντά στην λίμνη Γιανακόχα του κεντρικού Περού. Πολλοί αγρότες ισχυρίζονταν πως είχαν δει φωτεινά αντικείμενα «να πέφτουν προς τη γη με μεγάλη ταχύτητα» σαν να σκόπευαν να προσγειωθούν, σε μια μεγάλη πεδιάδα ανάμεσα στη λίμνη Γιανακόχα και τη λίμνη Πουμακόχα. Οι φήμες έλεγαν πως δύο φορές την εβδομάδα οι «δίσκοι» εμφανίζονταν μέρα – μεσημέρι και ύστερα χάνονταν γρήγορα, αφήνοντας στο έδαφος ίχνη προσεδάφισης. Σύμφωνα με το μηχανικό και ερευνητή των UFO Αντόνιο Πόνσε ντε Λεόν, ένα «δισκοδρόμιο» είχε ανακαλυφθεί στο Κούμο, στην περιοχή Σικουάνι του νότιου Περού. Ο ντε Λεόν ανέφερε πως είχε μάθει για το «δισκοδρόμιο» από τους ντόπιους Ινδιάνους. Το 1968 αυξήθηκαν και οι φήμες πως μια βάση εξωγήινων υπήρχε μέσα στα βάθη της λίμνης Τιτικάκα. Πολλοί ντόπιοι μάρτυρες ανέφεραν θεάσεις «δίσκων» οι οποίοι κατευθύνονταν προς την λίμνη και χάνονταν εκεί μέσα. Το 1993, πολλοί κάτοικοι του Χουάραζ, της πρωτεύουσας του νομού Ανκάς, βόρεια της Λίμα, ισχυρίστηκαν πως οι ιπτάμενοι δίσκοι είχαν τις βάσεις τους στις ψηλότερες κορυφές της Κορντιέρα Μπλάνκα, μιας οροσειράς των Άνδεων. Στις 28 Οκτωβρίου 1993, για παράδειγμα, πολλοί αγρότες, βοσκοί και άλλοι κάτοικοι της περιοχής είδαν ένα UFO να βγαίνει από τη λίμνη του όρους Καρουάκ. Σύμφωνα με τον Οστερλινγκ Ομπρεγκόν, έναν δάσκαλο, το όρος Καρουάκ ήταν φωτισμένο από διάφορα χρώματα όταν το UFO σηκώθηκε από την κορυφή των 5.000 μέτρων. «Παρακολουθούσα το UFO επί πέντε λεπτά καθώς υψωνόταν αργά πάνω από την Κορντιέρα Μπλάνκα», δήλωσε ο Ομπρεγκόν. Όταν ο δάσκαλος ξαναγύρισε στο σημείο με την φωτογραφική του μηχανή, το αντικείμενο είχε εξαφανιστεί. Δέκα λεπτά αργότερα, το ίδιο αντικείμενο είδε κι ένας άλλος δάσκαλος, ο Χουάν Γκόμεζ. Το αντικείμενο έβγαζε λαμπερά φώτα και διέγραψε μια σειρά ακροβατικών ελιγμών.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973

ΤΟΠΟΣ: ΒΟΛΙΒΙΑ

ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΗ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΛΙΒΙΑ

ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΗ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΛΙΒΙΑ

Το απόγευμα της 8ης Νοεμβρίου 1973, ένα παράξενο ιπτάμενο σκάφος σε σχήμα σβούρας εθεάθη από το πλήρωμα ενός αεροσκάφους των Βολιβιανών Αερογραμμών Λόιντ, καθώς πλησίαζε το διεθνές αεροδρόμιο Ελ Άλτο, στη Λα Παζ της Βολιβίας. Όταν πρωτοεμφανίστηκε, το φωτεινό αντικείμενο αιωρείτο σε ύψος 12.000 μέτρων πάνω από το χιονοσκεπαστό Όρος Ιλιμάνι, το οποίο υψώνεται πάνω από την πόλη. Υπήρξαν εκατοντάδες μάρτυρες. Αδυνατώντας να αναγνωρίσουν ή να επικοινωνήσουν με το παράξενο σκάφος, οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας επικοινωνήσαν με το διοικητή του Σμήνους Εναέριας Καταδίωξης της Πολεμικής Αεροπορίας, το οποίο έχει τη βάση του στο Ελ Άλτο. Ήταν ο υποσημναγός Νορμπέρτο Σάλομον, ο οποίος εκείνη τη στιγμή βρισκόταν σε εκπαιδευτική πτήση. Κατευθυνόμενος προς το στόχο με υπερηχητική ταχύτητα μέσα σε ένα F100 Super Sabre, ο Σάλομον αναφέρει πως το ακίνητο αντικείμενο είχε σχήμα σβούρας και στα πλευρά του διακρίνονταν ανοίγματα σαν μικρά παράθυρα. Όταν το αεριωθούμενο πλησίασε σε απόσταση 2.000 μέτρων, το αντικείμενο άρχισε να κινείται. «Όταν κατάφερα να το πλησιάσω σε αυτή την απόσταση», είπε ο υποσημναγός Σάλομον, «άρχισε να απομακρύνεται με απίστευτη ταχύτητα». Το καταδίωξε, αλλά με έναν ξαφνικό ελιγμό το αντικείμενο ξαναβρέθηκε στην αρχική του θέση αιώρησης πριν εξαφανιστεί κάθετα με φανταστική ταχύτητα.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλιπείς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

Ούφο τώρα στην Ουγγαρία

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 14. Ένα μήνα μετά τις φήμες που κατέκλυσαν τη Σοβιετική Ένωση, για περίεργους επισκέπτες από το Διάστημα, άρχισαν και οι Ούγγροι να βλέπουν άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα

UFO τώρα και στην Ουγγαρία ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 14/11/1989

Ένα μήνα μετά τις φήμες που κατέκλυσαν τη Σοβιετική Ένωση, για περίεργους επισκέπτες από το διάστημα, άρχισαν και οι Ούγγροι να βλέπουν άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα και μικρά πράσινα ανθρωπάκια. Πιλότοι της Πολεμικής Αεροπορίας στη νότια πόλη Κετσκεμέτ ανέφεραν ότι τον περασμένο μήνα, στη διάρκεια πτήσης ρουτίνας, ακολουθήθηκαν από ένα «περίεργο σφαιρικό πορτοκαλόχρουν» ιπτάμενο αντικείμενο, που το «έπιασαν» τα ραντάρ, γράφει στην τελευταία έκδοση της η ανεξάρτητη εβδομαδιαία

εφημερίδα της Ουγγαρίας «Ντελ Κελέτ». Λίγες ημέρες αργότερα, δύο στρατιώτες που είχαν υπηρεσία κοντά στο αεροδρόμιο, είδαν μια φιγούρα χρώματος πράσινου φωσφορίζοντος, που ήταν ύψους περίπου ενός μέτρου και είκοσι εκατοστών και έλαμπε. Η περίεργη φιγούρα «πέρασε δίπλα από ένα αεροσκάφος, σήκωσε το χέρι και σχημάτισε μια φωτεινή ακτίνα σε σχήμα κώνου, ενώ αμέσως μετά εξαφανίστηκε μέσα σε δευτερόλεπτα σε ένα τούνελ φωτός», γράφει η εφημερίδα.

Οι ιπτάμενες τηγανίτες ΕΘΝΟΣ, 16/11/1998

Εξαιρετικά διαφωτιστική ήταν η αποκάλυψη του πρώην υπαρχηγού της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας Αλεξάντερ Φλανκ. Στην τηλεοπτική εκπομπή «Ματιές» ο Φλανκ παραδέχτηκε, ότι μετά τον πόλεμο ο δρ. Ρίχαρντ Μίτε, συνεργάτης του Βέρνερ φον Μπράουν στην κατασκευή των πυραύλων V1 και V2, μεταφέρθηκε στις ΗΠΑ για να εργαστεί στο πρόγραμμα ιπτάμενων δίσκων. Ο πρώην επιτελής επιβεβαίωσε ότι την ίδια εποχή βρίσκονταν σε εξέλιξη τουλάχιστον δύο ακόμη προγράμματα υψίστης προτεραιότητας για τις αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις, βασισμένα στις μελέτες των επιστημόνων του Χίτλερ. Θέλοντας να κρατήσει όσο το δυνατόν περισσότερο μυστικά αυτά τα προγράμματα, το Πεντάγωνο ενθάρρυνε όπως μπορούσε τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης, που σε κάθε δοκιμαστική πτήση έβλεπε... UFO και εξωγήινους. Η απόλυτη μυστικότητα βέβαια πήγε περίπατο, αλλά οι Αμερικανοί δεν μπορούσαν πια να κάνουν πίσω. Εξάλλου η CIA είχε πληροφορίες ότι οι Σοβιετικοί κατασκεύαζαν δικούς τους ιπτάμενους δίσκους, οι οποίοι θα μπορούσαν να παραβιάσουν ανενόχλητοι τον αμερικανικό εναέριο χώρο! Για λόγους ασφαλείας τα πειράματα μεταφέρθηκαν στις εγκαταστάσεις της εταιρίας Avro-Canada, στο Τορόντο. Αντικείμενο της η ανάπτυξη πολεμικών αεροσκαφών τελευταίας τεχνολογίας.

Οι "ιπτάμενες τηγανίτες"

Εξαιρετικά διαφωτιστική ήταν η αποκάλυψη του πρώην υπαρχηγού της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας Αλεξάντερ Φλανκ. Στην τηλεοπτική εκπομπή «Ματιές» ο Φλανκ παραδέχτηκε, ότι μετά τον πόλεμο ο Μίτε μεταφέρθηκε στις ΗΠΑ για να εργαστεί στο πρόγραμμα ιπτάμενων δίσκων. Ο πρώην επιτελής επιβεβαί-

Μικρά, πράσινα ανθρωπάκια ΤΑ ΝΕΑ, 11/8/2001

Η επιστημονική αναζήτηση εξωγήινων άρχισε από το 1961, όταν διοργανώθηκε το πρώτο σχετικό συνέδριο. Από τότε, επαναλαμβάνεται κάθε 10 χρόνια, με τη συμμετοχή φυσικών, βιολόγων, αστρονόμων, χημικών, ανθρωπολόγων, αρχαιολόγων, ιστορικών και ειδικών στην κωδικοποίηση μηνυμάτων. Όλοι τους πεπεισμένοι ότι υπάρχει ζωή εκεί έξω. Γιατί τόση σιγουριά; Στον γαλαξία μας υπάρχουν 200δισεκατομμύρια άστρα, περίπου 50 δισεκατομμύρια πλανήτες. Η αλλιώς, σύμφωνα με τον κοσμολόγο Ότο Στρούβε, τουλάχιστον ένα εκατομμύριο κόσμοι παρόμοιοι με τη Γη. Συνυπολογίζοντας όλα τα δεδομένα, οι επιστήμονες καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, το σύμπαν μπορεί να περιέχει 100 εκατομμύρια δισεκατομμυρίων φυλές όντων, που αναζητούν η μία την άλλη. Μόνο μέσα στον

γαλαξία μας ο διάσημος Καρλ Σέιγκαν υπολόγισε ότι βρίσκονται περίπου ένα εκατομμύριο τεχνολογικά εξελιγμένοι πολιτισμοί. Και αν υπάρχουν εξωγήινοι, με τι μοιάζουν άραγε; Στο ερώτημα αυτό μόνο με ατέρμονα σενάρια και εικασίες μπορούν να απαντήσουν. Ο Διονύσιος Σιμόπουλος, διευθυντής στο Ευγενίδειο Πλανητάριο, μοιράζεται τις δικές του σκέψεις, αποτέλεσμα πολύχρονης ενασχόλησης με τις επιστήμες του διαστήματος. «Μπορούμε να μαντέψουμε τη μορφή τους, χρησιμοποιώντας τον άνθρωπο ως δεδομένο. Αν υπάρχει ζωή σε πλανήτη πολύ μεγαλύτερο της Γης, επειδή η βαρύτητα του θα είναι πολύ ισχυρότερη ο εξωγήινος θα είναι μυώδης με περισσότερα οστά, για να μπορεί να κινείται άνετα». Αν πάλι ο πλανήτης είναι μικρότερος, η βαρύτητα θα είναι ασθενέστερη και τα όντα θα χρειάζονται λιγότερα οστά. Αν είναι πιο ζεστός, οι κάτοικοι θα είναι προσαρμοσμένοι στη θερμότητα, έχοντας σκούρο δέρμα ή ακόμα και πτυχές για μεγαλύτερη προστασία. Αν είναι ψυχρότερος, τα όντα θα πρέπει να διαθέτουν μικρότερη επιφάνεια, που θα καλύπτεται από γούνα, για να συγκρατούν όσο γίνεται περισσότερο χρόνο την παραμικρή θερμότητα, και σχήμα κατά προτίμηση σφαιροειδές. Αν οι εξωγήινοι ζουν σε πλανήτη ενός άστρου που δίνει λιγότερο γαλάζιο φως απ' ότι ο Ήλιος, θα πρέπει να έχουν μεγαλύτερα μάτια για να μπορούν να δουν το φως που θα έρχεται στα υπέρυθρα μήκη κύματος. Αν, πάλι, ο αέρας που αναπνέουν είναι λιγοστός, χρειάζονται μεγαλύτερους πνεύμονες και ρουθούνια, αλλά και μεγαλύτερα αυτιά, γιατί ο ήχος δεν θα μεταφέρεται εύκολα. Αν η ατμόσφαιρα είναι πυκνή, θα έχουν σκληρό δέρμα για να αντέχουν στην πίεση, ενώ αν ο πλανήτης είναι κατεχοχόν υδάτινος, τα πλοκάμια θα τους είναι πολύ πιο χρήσιμα από τα χέρια.

Γιγαντιαία
ραδιοτη-
λεσκόπια
καταγρά-
φουν και
αναλύουν
τις «ύπο-
πτες» εκ-
πομπές
του Σύ-
μπαντος

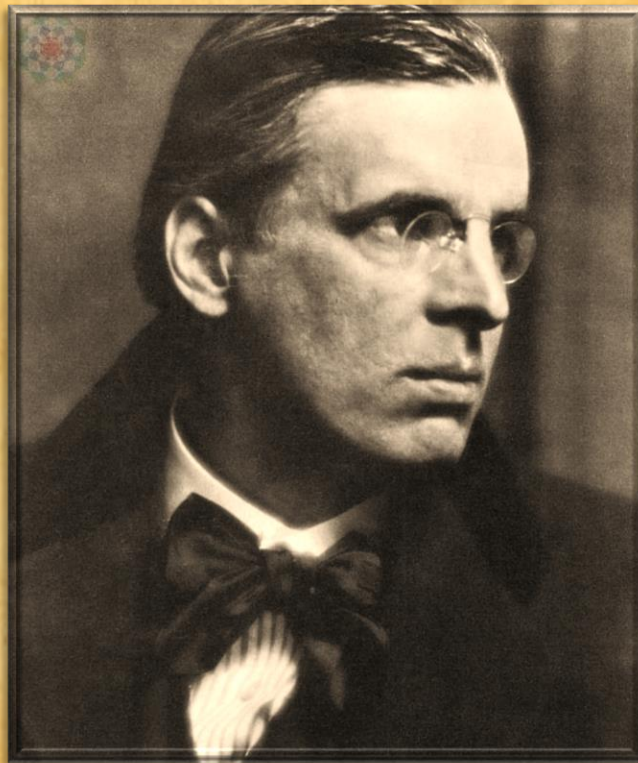
«Μικρά, πράσινα
ανθρωπάκια»

Αποφθέγματα Μεγάλων Προσωπικοτήτων

Υπάρχει κι ένας άλλος κόσμος. Αλλά είναι μέσα σ' αυτόν εδώ.

William Butler Yeats

(13 Ιουνίου 1865, Δουβλίνο - 28 Ιανουαρίου 1939, Γαλλία)

Ο Ουίλιαμ Μπάτλερ Γέιτς, γιος του Ιρλανδού ζωγράφου Τζον Μπάτλερ Γέιτς, θεωρείται ένας από τους κορυφαίους αγγλόφωνους ποιητές του 20ού αιώνα. Ασχολήθηκε με την ποίηση, την πεζογραφία, το θέατρο, το δοκίμιο και τη μελέτη. Επηρεάστηκε από το γαλλικό συμβολισμό, κατόρθωσε να συγκεράσει το ρομαντισμό με το ρεαλισμό, ενώ στο έργο του διαφαίνεται η αγάπη του για τους μύθους και τις παραδόσεις για την πατρίδα του, Ιρλανδία, καθιερώνοντας το κελτικό "στυλ", με θέματα από την κελτική μυθολογία, τη μελαγχολία και το μυστικισμό.

Το 1923 τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Υπάρχουν κάποια μυστήρια που ζητούν απάντηση.
Ένα από αυτά είναι και το φαινόμενο των ΑΤΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: Unlockingthetruthproject.blogspot.gr

ΜΗΝ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ "UNLOCKING THE TRUTH" ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2023 ΤΕΥΧΟΣ 16

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

22 Σελίδες αφιερωμένες
στο μυστήριο φαινόμενο των ΑΤΙΑ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΤΙΑ ΣΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΤΙΚΩΝ ΑΤΙΑ
ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΠΑ

ΑΤΥΑ: ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ
ΕΝΑ ΑΠΥΘΜΕΝΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

ΜΟΛΟΧΗ: Ο ΒΑΡΒΑΡΟΣ ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΑΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΙΩΡΗΣΗΣ * ΑΛΧΗΜΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΑΡΙΟΥ